

உ.

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேங்கமம்.

சசிவர்ண போதம்

மூலமும் உரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை.

பு - ஏ - இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

1897.

சு. 2

வ

சிவமயம்.

ச சி வ ர் ண போ த ம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய

இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது ந
ன்மைமாகிய ஞானனந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகி
ய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை
வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும்
அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங்
கொண் டெழுந்தருளும் விராயகக்கடவுளினது திருவடி
த்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்
னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்க
வே இத்துவிவரைத்தருளிய ஞானர்த்தத்தை கரமணி
போலக் கட்டுமென்பதுபேற்றும் (இதற்குகாரணம்) ப
லதிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரந்தருண்மதரீபாச்சிக்-க
ருதுறுமெய்யடியருளப்புலத்தஞ்சக்கரமா- நடிப்பெருவி

த்திட்டகனிலெழுமன்பாழுளைய நசைவிடயக்கிரிகண
ஹக்காதவகைகாத்திங்-கலக்களை கட்டறஞானப் பயிரே
ற்றியென்றம்-யானெனுமானவவேழமணுகாது தூர்த்தி
யுலப்புறுமெய்ச்சிவபோகம் வினோவிக்குங் களிற்றையுள
மணவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனூற்
காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழகாகுமே.

க-து. பவவினை யகன்று பரமுறுவான் செயல்
நுவ லுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்
றாவது சாமவேதத்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வம
லியென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத்
தில் மூன்றாவதுபதம் அலிபதம் அவைமற்றையவிரண்
டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்ற அர்த்தத்தை,
சசிவன்னபோதமித் தமிழகாகுமே சசிவர்ணனென்னு
மாணுக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுரைப்ப
தாலித்தத் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெ
யராயிற்று என்றவாறு—இந்தமாணுக்கனுக்குச் சசிவன்
னென்றுபெயர் வந்தகற்குவழியேதனில், நடுகாட்டில்
விருத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும்
பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன் விரதசீலபென்னும்பத்
தினி சக்தனாய் இல்லறஞ்செய்துவருவானில் பாரமெ
ல்லார் திரண்டோருருவாகப் பிறங்க தொத்தகோர் பு
த்திரன் தோன்றினன் அவன் சயனிக்கும் பொழுதே
இரணமும் தூக்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனைபோ

த்த நிறத்தினையுடைய வெண்கூட்டரோகியாயிருந்தமை
யால், சசிவர்ணனென்னும் காரணப்பெயராயிற்றெனவ
றிக.

அ-கை-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்.

கவி. அலகையச்ச மகவற வான்களும்

உலகின்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்

பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகவற வான்களும்) ஐ-ச சத்
திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயம்நீங்கப் பாபநீங்கப்
பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகின் முத்திபெறும்பரி
சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக்
கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாள் என்றவாறு—
அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு
வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகி
ய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசை
யைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி
ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பே
யங்கமாகிப் பிதற்றிதிருந்தேன் ஆசாபிசாசைத் தூரத்தி-
யைய-னடியிணைக்கீழேயடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்
றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கநானென்கி
ன்றவானவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூ
டக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வி
யகுணம் பலவிறுக்குமென்னறிவூடு மெய்யரீ ஹீற்றிருக்
க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனென்னும்பெயர் விரிக்
கிலுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தி

ஞந் கட்டுண்ட வுயர்கண்மூர்ச்சை- கடிதகல் வலியவ
 றுஞானசஞ்சிவியேகதியான பூமிதமிழ்- செவ்வீதின்வ
 ளர்ந்தோங்கு கிவ்வியகுணமேருவே சித்தார்த முத்திமு
 தலே - சிரகிரிவினங்கவாரு தகழிணமூர்த்தியே சின்மயா
 னந்தகுருவே என்றும் ஆங்காரமான குலவேடவெம்பே
 ய்பாழ்த்த வரணவத்தினும் வலிதுகான் - என்றும்—
 மோகவதைப்பரணி போதமாம்படி வுள்ளவாறனுபோ
 கமாகுகலென்றியேக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களை
 ச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவி லாடுக்கம்] நாயே
 நிவீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானனிக்குப் - பேயா
 ஞ்சகம் யழித்தென் பேணுகிலென்றோயார்- பெருமைசி
 றுமையிலேப் பின்னு முன்னுமில்லை- விரைவற்று வேண்
 டிவசெய்வார்- என்றும்—வரும் எதுக்களைக் கண்டுகொ
 ளக எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுதலியற்கையா
 ம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெ
 ங்ஙனமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய தற்குணம் ஆ
 சையிடத்து முண்டென்பதை அதுபலத்தாற்கண்டுணர்
 க அகவாண்களு மென்பதற்குப் பாபீங்கி முத்தியைய
 டைவானென்றுபொருட் படுத்தவாருமுள்- ஒருவன்
 செய்தபுண்ணியபாவம்செய்கவன் அதுபலித்தத்திரவே
 ண்டிமே தவிர அவைய துபவியாமல் நீங்குகைக்குவகை
 யெப்படிமெனில், பரிபூரணமேதானெனவிரண்டறக்கல
 ந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களு
 ம்ஆசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாநெறியாகிய சாயுச்சிய பெ
 றுவானென வறிக. அப்டிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீ
 ங்குமென்பதற்குஉதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலை
 ப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறுகியான் முசங்கண்டேட-

வலைப்படருழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன-க
 லைப்படி திங்கள் வேணிங் கானவ னருட்கணோக்கல் - த
 லைப்படச் சிந்திபாவம் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற எ
 ன்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப் பின்வருஞ்செய்யுளா
 னுங்காண்க.

அ-கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
 முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க-து. ஞானிகளுக்கும் நினைவிய தீவினை
 யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) எங்கு
 நீக்கமுற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டரக் க
 லந்த ஞானிகளினது திருக்கணோக்க முண்டாகவே, பு
 ணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச் சூழ்ந்திருந்நபா
 வங்களெல்லா மகன்றோடிப் பே மென்றவாறு.—பிரா
 தவம் அனுபவிக்கையில் இதாகித்தால் வருகிற புண்
 ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது
 திருநோக்கத்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம்.
 (—வாதவூர்ப்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புட
 னும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி முற்சனனம் - புரிந்த
 வல்வினை யுடலுடனாகும் - புந்திசேரஞர் வருவினேபோ
 க்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புனதே- யல்லாம்
 மன வாகுமிங் குணப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடி
 வைவின் கருத்து-விருத்துவாய்ப்பொருளினதுவென வுரை
 த்தான் என்பதனாக்காண்க.

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி
 னாலே மாணுக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

யைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தலூர்இதிகாசம்அ
ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எழிலாரு ஞானிபுக மென்னைகூற
லுயர் வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்வே.

க-து. மேவ ஞானத்தினால் வீடிவன் சென்றற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக மென்னைகூறல்) அழகுநி
றைந்த ஞானவான் களிந்துகிர்த்தியை யானசொல்லத் து
ணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கை) மேலான மோகநமென்பது இந்த
ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்
கின்ற எவலாளர்சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்
டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று (சொலக்கேளும்) பூர்
வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனம் கேட்
பீர்களென்றவாறு—பிரமதேஜக ஜோலிக்கின்றமையால்
எழிலாரு ஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ்
சொல்லிமுடியாதவையென்னொருநாவினுக் கடங்குமோ
வென்பார்புகமென்னை. கூறலென்றார்.—(ஞானி புகமெ
ன்பதற்குதாரணம்) (ஞானமிர்தம்) ஞாலமுண்டவன்ற
லேமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டிவதெல்லாம் ஆ
லமுண்டவ னவன் பின்னே திரிசுவ னவனடித் துக்க
ன்றோ சிலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்
தேத்தக் - காலிரண்டையுந்தலேமிசைவையெனக் கழறு
வன் கமலத்தோன். என்பதனும்காண்க.—

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வா
லாற்றை மேலுருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பரணேவல்செய்த
வவனுற்றவேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-து. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றாரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரணேவல்
செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையான்
ட பரவசியம் கமது தாபத்திரைய வினைகளிலின்றுநீ
க்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபரஞ் ஞானிகளினது ஏவுற்பணி
செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முத
ல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்தாமரைப் புஷ்
பத்தினி—த்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மல
ர்ந்தருளிபது இந்நூலிற் சொல்லிய அர்த்த மென்றவா
று.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌ
தீகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம், அதில் ஆதிதெ
ய்வீகமாவது. மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உ
டைவியசனம் சனை மரணத்தின்உண்டானவியசன
ம்இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதி
பௌதீகமாவது (குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்ன
ல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால்வருந்துக்
கம்) ஆதியாத்மீகமாவதுசரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-
துக்கப்படலெனவறிக்—பரமஞானிக்குதாரணம்- திரும
ந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவகெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தி
ன் மிக்கசமயமுநன்றன்று - ஞானத்தின் மிக்கவைந்மு

த்தி நல்காவல் ஞானத்தின் மிக்கார்நாரின் மிக்காரே-எ
ன்பதனாக்காண்க.

அ-கை. இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணாக்கனதுக
தையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சவி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை

வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்

றவமற்றவெய்ய வினையேபுரிந்த

சசிவரண எனந்து ததையே.

சு-து. ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதக்
தானுறு சசிவரணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று) இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு
நல்வினை செய்யாதவனாகி - செய்வினையே புரிந்தசசிவர
ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவரணனானவ
ன்(உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடா
தஞானவானது கடைக்கண் ணருள்பெற்று முன்னை வி
னைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவி
னைகளில் நின்றுநீங்கிமோகந்ததைபடைந்த கதை யிது
வென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொருபமே ஞானியெ
ன்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றார். ௫

அ-கை. மேல்சசிவரணனது வினைகளின் செய்கை
யை அருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. ஏமம்புகல்வா ருளபாதகாரம்

யாவர்க்குளுமிக் கவனா துமிவன்

நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்

நாகம்புகுமாறு நடந்தனனே.

சு-து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள்) இருளைநோக்கச்சொல்லப்ப
ட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகாரம் யாவர்க்குளு
மிக் கவனாதுமிவன்) மகாபாதகனைச்சேய்ப்புங் கீழ்மக்க
னென்ற யாவர்க்கு உயர்ந்தவனாகிய இவன் (நாமம்புகல்வா
ர் குலமும்மெரிவாய்-நாகம்புகுமாறு நடந்தனனே.) தன்
பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும்
அழற்பிரபையாகியமாபூதியென்னு நாகத்தை யடையும்
படி நடந்தனனென்றவாறு. - இவன் பாபத்திற் குதார
ணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகமுள்ளவெலா
ந்திரண்டோனொனவான் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனாகிய
காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிந
ரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-எ
ன்பதனாக்காண்க.

அ-கை. இத்தச் சசிவரணனது வம்சத்தார் அடை
ந்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்

மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்

குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்

கொடிதாநாகங் குடியேறினரே-

சு-து. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிரிர்க்கள்
தவமற நாகஞ் சார்ந்த னுரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன்
செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலி
மையினாலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமே
வியதென் புலவாணர்களுந்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருந்த இவன் குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லவரு
ம்கொடிசை நரகங்குடியேறினாரே] வேதனையைத்தருகி
ன்ற ரவுரவாதிசைகேசுடியேறின ரென்றவாறு.—மல
மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- தன்மமலம். அ
னவசெம்பிற்குளிடம்போலவும் தண்டலத்தைப்பற்றிய-
தவிடு உயி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை
களைபூட்டுவதற்கும்-தண்டிலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ
மலம்-உயி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நா
கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சிதோஷ்ணம்-மஹா
பிலம்-சூசியமும் - சும்பிராகம் - தப்தலோஹம்-ஆஸ்திப
ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக
ள் முதலானநரகமெனவறிக.

அ-கை. மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாலமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனானுளநோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற
னினையவிப் பவமதிவெய்தின னென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாலமெனும் வினையின்
பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய
பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி
மேல் வருமோர் சந்நங்களில் அனுபவிக்க வாராமல் (இக
மேவரு மென்பதனால்) இந்தசந்நத்திற்குள்ளே அனுபவி
க்க வருமென்று வேதாசுமங்கள் கூறுகின்றபடியே (உள
நோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல்
லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குதாரணம்.
(ஆத்மபோதம்) இப்பவமதனிவிட்டு மிருவினைப்பயனளி
த்தல்-எப்பவத் தெனனுமையமியமே யெண்ணெண்
றே-வொப்பவ விதைத்தெளிந்தா லுடன்பல னளித்தல்
போல, விப்பவமீட்டிப்பவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-எ
ன்றதனாக்காண்க.

அ-கை. மைத்தனாறுத் துன்பத்தைததத்தை நோக்கி
வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினும்
றவறுற்ற விவற்பெறு தக்கையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகெ லோ புகல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைத்தன்மீ தன்பால்மனங்களர்த்தின்றேன்
இந்தநோய்தணிப்பான் றிரிக்கனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதத்தை) குற்றமானவி
னைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தக்கையாகியசாந்த
சிலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்தி
ரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (பு
தல்வன் றுயர்தீர்வகை யினிபென்னையென்று) நமதுபுத்
திரனைடைந்த துன்ப நீங்குகற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்
யவேண்டிய தென்னவென்று (உளர்துன் புற்றுச்சுழன்
றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்
றவாறு.—கொல்-ஒ-எ-அசை- (இசற்குதாரணம்- சிதம்
பரபுராணம்தன்மதச்சுருக்கம்) தக்கையின்றருள் சேயி
னோய்கடவிடப்படுத கடனாசுலால்-மைக்கனுக்குறு வினை
யினாலும் வாடினொத்து மகன்றனக்-கிந்தநோயை வின

க்குமாதெவ னெங்கனென்ன விடுத்தான்-சிங்கைநொர்
து திரிந்துழன்றுயர் தில்லையெல்லை செரிந்தனன்-என்பத
ன்காண்க.

அ-கை. தந்தை தயருற்றலையினுந் தனையன்வெ
றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒன்றாலும் வீணத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொ முழன்றன னென்கணுமே.

க-து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினுற்
றத்தைவெறுத்திடா துழன்றன னென்றது.

இ-ள். வீணத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சகிவரணன் தன்
பிதாவைப்பார்த்து ஐயகிளையான் செய்தவினையினால் வ
ருந்துன்பத்தை யானையனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய
தாகவிருக்கின்றதே யல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு
பாய முனக்கிலதே பென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துச
னொன்றிலும் இவ்விபாதியை நீக்குவிற்கும் உபாயம் உ
னக்கில்லாமற் போய்விட்டதெயென்று புத்திரன் வெறு
ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு மொழிந்து விடா
திவனைக் கொடுமுன்றனென்கணுமே) இந்த பிதாவான
வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழிபாமல் இந்தச் சகிவர்
ணனை யெடுத்தாக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தன னென்தவி
டத்தும் என்றவாறு.—(தந்தைவெறுப் பின்மைக்கு உ
தாரணம்) (பிரமகதை) மைந்தரீட்டிய தீவினைபலனெ
னு மனந்தறிந்தோடாமற் சிந்தையி தளிகூர்ந்துளம்பரி
ந்து தன்சேயினைப்பாராட்டுந்-தந்தையாயன்பு சுரந்தெ

னையாண்டருடந்திடச் சுடர்போல-வந்தகேசிக வடிவமே
பெனமணி மலரடியினிற்றூழ்க்கான்-என்பதனாகாண்க.

அ-கை- இப்படிவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை
முதுகிலெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவன்உ
ரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவனமற் றிவன்வேதனைகண்
டொழிவற்றுளவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிப ஞானிகள் கண்ணுறலே
பரமௌஷத மென்று பகர்ந்தனனே,

க-து. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் னுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய
தவத்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற பு
த்திரன் துன்பத்தைநோக்கி-வாரீர் வேதியசே (ஒழிவற்
றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்
துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பர
மாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமே தானுகின்ற ஞா
னிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்தினே
(பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனன்) அரிமருந்தென்று
சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இத்தமாதவரே அந்தப் பரஞானிவாசஞ்
செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளி
ச்செய்கின்றார்.

கவி. தன்னந்தமிலா தகனைத் தருவான்
சத்திச்சுரமென்னு மிடந்தனில் வாழ்
மானந்திபராயண னென்பவனின்
மைந்தாக்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.

க-து. சந்தகஞ் சத் திச்சுரத்தினவாழ்கற்பரன்
நந்திபராயணர் மருந்தென நவின்றது.

இ-ள். சத்திச்சுர மென்னு (மிடந்தனில்வாழ் சத்திச்
சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியி
ருக்கின்ற தானந்தமிலா ததனைத்தருவான் (தனக்கோர்
முடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மான்நீதிப
ராயனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரென
னுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னைந்தற்குறு நோய்
க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்
க்கு மருந்தென்று சொல்லுயருளினாரென்றவாறு. ௨௨

அ-கை. அந்தபாதவர் மொழியைக் குருமொழியா
கக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசிலன்செய்கையை
மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபகேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூற்ற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தென்றது.

இ-ள். (முடியாவுபகேச மிதென்றவனும்) நிலைபெற்ற
வுபகேசமாகும் இம்மாகவனுரையென்று அந்தகேதிய
யினானசாந்தசிலன் (முனிவன்பதமெய்தி)நந்திபராயண
ஸ்வாமிகளிருக்குஞ் சானத்தை அடைந்து அவரதுசந்திதி
ல்சசிவர்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொ
யான் வெருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொ
ல்லாங்கினையுடையவன் முற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்
துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூற்ற்கரிதாயகொடுந்தொ
ழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல்

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவா
று—(இதற்குக்காரணம்) உபகேசவிளக்கம் உன்னருங்
கொடி யோரினுயர்க்கவன் நன்னியற்கைதனை யித்தர த
லத்தின்னனவாறென்றி யாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின்
மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனாழ்க்கண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசிலன்விண்ணப்பஞ்செ
ய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன் றிருமுன் பகரும்படியோ
விவனெய்திய தினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூகியினால்
நிகழும்விழிவைத் தன்னினமலனே.

க-து. பின்னவன் வினையின் பேசரிதென முனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய திங்குன்றிருமுன் பகரும்படி
யோவென்ன) அடியேன் புத்திரனாகிய இவனடைந்திரு
க்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்திதிமுன்பாகவிண்ணப்
பஞ்செய்யத் தக்க தன்மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய (நி
ன்மலன்றன் னனுபூதியினு னிகழும்விழி வினையெல்லாநீ
ங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ்
வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபா
நோக்கத்தினாலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்
படி. மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினாரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத் திரத்தில் அவன
டைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடுவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட்ட டனகாதுகடும்
பிணியாவையுந் லபிதாவிதைதான்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

க-து, பாதகமெலாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடித்தாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண்ணவைத்தலும் கணியாத பவக்கலொ
னகாது கடுமியினியாவையும் விட்டன) நந்திபராயண
ஸ்வாமிகள் தமதுகிருபாநேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்பே
ரில் வைக்கவும் பிறவிகடோறும் கட்டுப்பட்டு அளவுப
டாதிருந்தநஞ்சினும் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள்
யாவும் விடுபட்டன (கல்லவிறைதாள் பேணிப் பணியெ
ன்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகள்
து திருவடியில் உண்மைபொருள்கப் பணிவிடை செய்
துகொண்டிரு நீயென்றுரைத்தப் போயினார் பிதாவென்
றவாறு.

யிரு

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப் ப
ணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவும் நனனும்பெனோடே.

க-து. ஏவுமுன்பணியெல்லா மிவன்புரிந் திறைவிழி
காவல்செய்யிமையெனக் காத்தனென்றது.

இ-ள். (இடனே முதலாக விரையோனேவும் பணியி
வனுவந்துசெய்து) ஆசாரியார் அகாயமுதலியவிடங்களி
லேவினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனானவன் அடி
யேற்குக் கிடைத்துதேயென்று மனமகிழ்ந்தவுடன்செய்
து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிடனக் குரியா
னெனவுற்றனனும்பெனோடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம்
ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக் குரியவனாக

இருத்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று—(மாணக்கன்பக்குவத்
திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற்
குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநாலொத்து- விடிம்புலி
தி பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்சகடினும் வாழைக்
காகாவேதி மட்கத்துக்காகாவா தேழைக்காகாதேயிது-எ
ன்பதனாற்காண்க.

பிசு

அ-கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபு
ண்ணியத்தினுலே சீவனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தைய
ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நன்றாய் முனிதாள் வழிபாடதனால்

நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்

டொன்றாகியவீடுணருத்தமர்கட்

குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-து. நாதனற்பணிப்பய னைக்கருந்தொன்றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த தரைத்தது.

இ-ள். (முனிதாணன்றாய் வழிபாடதனால்) ஆசாரியர்
திருவடிகளில் மாணக்கனாகிய சசிவர்ணன் உண்மையா
கப் பணிவிடைசெய்துநருகின்ற புண்ணியபலத்தினுலே
பரிபாகமிகுந்த (நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலப
லவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை நீங்கி (ஒன்றாகிய
வீடுணருத்தமர்கட்-குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)ப
ரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதும் அதிதீவர தர பரி
பாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம்
இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நானாவிதமானபி
றப்பாவது நல்வதைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எ
ன்பத்தநாலுஇலட்சம்-சீவராசிகள்-ஆவையாவன- பை-

முட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம் =
தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவர
ம்-இவை எழுவவைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினாலட்சம்-
மக்கள் ஒன்பதுலட்சம்-விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்
துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துல
ட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அயிச-லட்சம் ஜீவ
ராசிகளாம். எய்

அ-கை. மற் றஞ்சசிவர்ணன்றன துகுறையை ஆசா
ரியர் சந்திதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவெணங்
கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறையதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பனிவந் திருகண்கள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தன்குறை புதல்வான் சார்ந்தன நென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நி
தியில் (தன்குறையுண்டை) தனதுகுறையுண்டானதைகா
ன்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு
(அஞ்சலிக்குஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியக்தனாக
(பனிவந்திருகண்கள்) இரண்டுகண்களினும் ஆனந்தபா
ஷ்பந் தாரைதாரையா யொழுது (பலகால்வலம்வந்து)பல
தரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்)இர
ண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினான்-எ-று-தான்சாரியை.

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர்வினைவ சீடன்குறிய்பினை
யறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அருளேவடிவா கியமாமுனிகான்
அறியாதவர்போல வழங்கலுறும்

பொருளேகென மைந்தனடுக்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

க-து. அருட்குரு வறிய ர்போல வினவலும்
திருப்பகம் வணங்கிச் சீடனுரைத்தது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுன்] கிருபையேதிரு
பேணியாகக்கொண்டருளியநந்திபராயணஸ்வாமிகள்[தா
னறியாதவர்போல வழங்கலுறும் பொருளேகென] சக்
லமும் தாமறிந்திருந்தும் அறிபாசாரப்போல சசிவர்ண
னைப்பார்த்து நீதுன்பமுற்று இரங்குகின்ற அர்த்தமேகெ
ன்ன. (மைந்தன்பொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுக்கினனெ
ன்ன) சம்புத்திரனாகிய சசிவர்ணன் துன்பமாகிய பிறவி
க்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றே நென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றவாறு— [பிறப்பிற் கஞ்
சியதற்குதாரணம்- திருவாசகம்] வாழ்த்துவதுமவானர்த
டாம்வாழ்வான் மனநின்பாம் - ருழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்
து தம்மையெல்லாந்தொழுவேண்டி- குழ்த்துமதுகரமுர
லுந் தோராயை நாயடியேன் பாழ்க்கதிறப் பறுத்திவிவா
ன் யானுமுன்னேப் பரவுவனே-என்பதனார்காண்க. யசு

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீஷனுக்குப்பிறவிக்கட
லின் பெருமையை திருவாய்மலருகின்றதைமேலருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. வெருவும்பிறவிக் கடல்நீர்த்தரமூன்
வேதாகம கீதை விளம்புமதைக்
குருவுந் தனதன்பன் மனத்தளவிற்
கொளுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து. பவக்கடறனக்குப் பயந்திசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது.

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வர
மிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்] வித்தரப் பிறவிக்கடல்
தமதிடத்தில் அன்பினையுடைய சிஷ்னாகிய சசிவர்ணனான
வன்! விஸ்காரமாகிய சநசாகரத்திக்குப் பயங்கரத்தை ய
டைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன்
மனமெவ்வளவு கொள்ளுமோ அவ்வளவு பெருந்தும்படி
க்கு (முன் வேதாகமகதைவிளம்புமவை) ஆதியிலுண்டா
கிய வேதங்கள் ஆகாங்கைக் கைகள் கூறிய அருத்தங்க
ளே யெல்லாம் (பெருத்திவைவடநிலிம் துளறுகத்திரட்டி
இவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினவென்றவாறு—கதை
யென்றது சிவகதை பகவத்கதை பெனவதிக - வித்தார
மென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று - உயி

அ-கை. சநசாகரத்தி நியல்பை மேலருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி. மரணபவங்க ளான புனலையுடையது

மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது

கரணவொழுங்குறுது விடையவினை நூர்

கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே-

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்

சிறப்புவிடையமே செந்தென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களான புனலையுடையது) இறப்பும்
பிறப்பாகிய நீயையுடையது யிருக்கின்றது (மதியைவிழு
ங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இளையாக
விழுங்கும் ஆசையாகின்ற சம்பங்களை மிகவுமுடையது க
ரணவொழுங்குறுது விடையவினை நூர் கணமொடியங்கு
மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டெகரணமாகிய மீன்கட்டுக்கள் ஒழுங்
காக மிகவும் புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்று கூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளெனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலேநாய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குது மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்று கூறு பெருமையுடையது) (க
ளிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையது) பிணிகளெ
னுங் கெடாத புலவு கமழ்வது) கெடாத பிணிகளா லுண்
டாகிய புலால் நூற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமா
ன திரைகள் பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்ப
துன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வ
ஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமெனும் சொல்லும் வஞ்ச
னைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது
எ-று.

22

கவி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி முதமுள

அறிவில் நிறைந்த வாழ்மறிய வரியது

களவு நெருங்கியுரு மலவ னுடையது

கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகாமையாழ மறிவின்மை நெருங்கி

புகுகளவு கலகப் புழுக்கென்றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தை யாமையபரிமிதமுள அளவுக்
கடங்காத ஆங்காரமென்னும் அநேகம் அமைகையுடைய
து அறிவின்றிறைந்த வாழ்மறியவரியது) நிறைந்த அறிவின்
மைமினது அழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவு நெருங்
கியுருமலவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

தருவது துறவியனுமனபமாணகரையையகஉலது) விடுத
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரொணுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னு
ங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறையுமஞ்சமோ
பவடவையெரிவதேஇயாநும் பயப்படும் படியான கோ
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரிபவிருக்கின்றது-எ-து. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபல
வுத்திவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புதல்பல முறைதறை
யாகிய பலக்கட னீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்
சம் வரச்செய்யுந் செல்வமாகிய முதலையுடையது
யது (விவிதமானதமான துறையையுடையது பல
பல விதமான துறையையுடையது ஒருவர்க

லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிறெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனும் கலத்தி ளாரோகணித்தால்
பிறவிலே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ
ன்று மீளுமவலமதிக்காடு) சுரோத்தராதி ஞானப்பொறி
யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதும் கி வரு
த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு மு
றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயந்தவர்களும்
அதோமுகப்பட்டவிழுவுகள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ
ழிவொன்றில்லாத பொருளிறென) அணித்தியமென்பதி
ல்லாத வெண்ணுகியபொருளிறென்கின்ற நிச்சயம் (உள
வனுபவ வங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ
துபோகமென்னுங்கப்பலிலேதும் அறிவுடையோர் பிற

ஷிக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு — தர்க்க சமயம் ஆ
றாவன-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்ச - பா
ஞ்சராத்ரம்-பாட்டா சாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட
ப்பதற்குதாரணம் (திருவள்ளுவநாயனர்குறள்) பிறவிப்
பெருங்கடனீர்தவரீந்தா-ரிறைவனடிசேராதவர்:) என்
றும்—(அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமர்க்கலத்தி லா
ரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-
பிறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமு
கந்து என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக்
கடப்ப தெப்படிபென்று பயந்த சீடனைநோக்கிக்குரு அ
ணுக்காகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. புணரி கடந்துபோக விரகிலென்மொழி
பொழுது புலம்பியாவி புல்லவ னிறுமுனம்
உணர்வெனும் வக்கமேறுமறிஞ ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கொதனு வகையருளவே.

க-து. உயிரிது முன்பவங்கடப்பேனென்பவன்
மயலற வறிவினல் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொ
ழுது இந்த எழுவனையையே பிறவிக்கடலைக்கடக்கும்உ
பாயில்லையென்று ஆசாரியர் சொல்லும்மே ராதே! புல்லவ
ன் புலம்பி மாளியிறு முனம்) சசிவர்ணனை வருந்திமுற்
சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும் வக்கமேறு மறிஞரகல்வ
ரென்று அறிவிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீள்
குவார்க்கென்று) உரைப்பவழங்கி காதனுநகையருள
வே ஆசாரியரும்வசனாமித்ததைப் புகட்டிச் சசிவர்ண
னுக்கு மதிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத் திரத்திலென்ற

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்தினா
னுக்கன் வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி வேறு.

வாழியென விறைவனடிதொழு தவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க-து. ஐயனடிதொழு சதும்பவன் கடந்தியான்
உய்வறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவ
னடி தொழுது) நீழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர் திருவடி
களில் வணங்கிவின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்
துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலி
னை நீக்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள
வேண்டு மையெனையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று. (1)

அ-கை. வணங்கிய மாணுக்கனுக்கு ஆசாரியர் உண
ர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. பரவறிவு பரவறிவெனவு மிருபரிசாம்
திரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-து. உயரறிவு பெற்றில் வலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலே யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவு பரவறிவெனவு மிருபரிசாம்) பரவ
றிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்-
அவையில் பரவறிவாவது பாத்நையற்கிறபேரறிவு அப
ரவறிவாவது உலகத்தையறிகுறசிற்றறிவு இவையில் (தி
ரவறிவையறியுமவ ரகல்வர்கெளிவுறவே) நிலைபெற்றபே
ரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைத்தெ

ளிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம்-திருப்பு
கழ்) அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமானே
யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உக

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதல்கிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணாவே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதின்ப
நிலையினைப்போற்றிவு நேசிக்குமென்றது.

இ-ள். (அபரவுணர் வருமறைகள் முதல்கில கலையும்
உதவுவது) அரியவேதாதம சாஸ்திரபுராண கலைஞான்
ங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலுணவாதத்துக் கொண்டிரு
க்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமமதை
பறவுபரமுதவுவது) சேவறிவைப்பற்றிய அகங்காரத்தை
நீக்கிப் பரத்தோடொன்றுமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது
பரவுணர் வாகியபேரறிவு. என்றவாறு—உபரமென்றது
ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

அகை. சிற்றறிவியல்பிதுவென்று மேலருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. புராணமிதிகாச மெவையின்பொரு ளனைத்தும்
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தராததைப் பேசுத்தன்மையென் றுரைக்கது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெவையின் பெருளனைத்தும்)
பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள்
சொல்கின்ற வத்தங்களுள்ளாம் (பிராணனறியாதுளவிட
த்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மே
ற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் விண்பெச்சாகமுடி
யும்-எ-று.

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கவி. ஆகம விதங்களறி வார்சுள்பரமறியார்
யோகமொ நிறங்குமவுரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-து. கிரியைநீக்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுளோர்
பிரிபடாப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்சுள்பரமறியார்) ஆகம
ங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலை
ந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களேயன்றி உயிருக்குயிராய்
நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொ நிறங்கு
மவுரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நிக்திரை செய்பவர்
களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவித
ங்களென்றமையால் மந்திரகலை நந்திரகலை வருவிக்கப்ப
ட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நன்வில்
க்ஷைபதிவந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமோடுந
ங்குமவரென்றார்.

கவி. இபலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இபலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இ
யற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிஷைகளை யறிவ
தும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைக
ளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே-அறி
விற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்றுபரமாகி
கிய பேரறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—
(இதற்குக்காரணம் சந்திதிமுறை அறிவைவிடவேரல்ல

ஆம்புஷியுபெஞ்சுஞ் செறிவறிவாய் நிள்ளென்று செப்பி
க்ஞறியறவே நெஞ்சைத் திருத்தி நிகழவைத்தபோரூர
ன்-கஞ்சுத் திருத்தண்டைட்கால்-என்பதனாற்காண்க. (1)

கவி. நவிலுகலை யறபத்து நா லு மறிவாரும்
பவவயம தறுசுத்த பரம மறியாரே

க-து. மறுவிலாக் சலையின் வழியறிவோரும்
பிறவியறவொன்றைப் பெறவறியாரென்றது

இ-ள். (நவிலுகலை யறபத்து நா லு மறிவாரும்) சொல்
லுதற்குரிய கலைஞானங்கள் அறுபத்துநான்கையும் அறி
கின்றவர்களும் (பவவயம தறுசுத்த பரம மறியாரே) உத
யாஸ்த மனமின்றிச் சோதயமாய்விளங்குகின்ற சுதரப்பி
ரமத்தை யறியாட்டார்களுள்வாறு. ௩௧

அ-கை. புராணவிதிகாச மென்னுஞ் செய்யுண்டு
தல் நவிலுகலையென்னுஞ்செய்யுள் வரைக்கும் நான்கு
செய்யுளால் சிற்றறிவி னியல்பையருளிச் செய்துமேல்
பேரறிவினியல்பை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்
ஏகவறிவாள ரிவைவாவுமறியாரே.

க-து. உடல்கிலை யென்றவ ருடலைபேசுண்பர்
திடவ றிலரிவைகளைத் தெரியார்களுள்வாறு.

இ-ள். (ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்) உடலை
காணென்னுஞ் சிற்றறிவுடையோ ரவைக்குரியதனுக்கா
ணபுவன போகங்கள் கிய யானெனதென்னுங்காரியங்கள்
யாவையு மறிவார்கள் (ஏகவறிவாளரினவயாவு மறியா
ரே) ஒன்றால் நிறைச்ச பேரறிவினையுடையோர்கள்பல

வாய் விரிகின்ற சிற்றறிவிற் குரியதேகாதிப்பிரபஞ்சமு
தல்பாவையு மறியமாட்டார்களுள்வாறு. ௩௨

கவி. பூசனையு மதுசகல பொருளுமதுசமையும்
ஈசனையும் வேறாத வறிவதறி வெனவே.

க-து இரண்டற நிழ்கின்ற தெப்பொரு ளானதும்
திரண்டபூசனைச் செயலும் தென்றது.

இ-ள். (தூபையுமீசனையும் வேறாதவறிவதறிவு) தாமா
கிய ஆத்மாவையும் ஈசனாகிய பரமாத்மாவையும் வேறல
லவென்று அறிகின்ற அறிவேபேரறி யாம் அப்படி அறி
கின்றதுவே பூசனையும் மதுசகலபொருளுமதுசகல
பூசனையும் சமஸ்தவேதாக்கமங்களினர்த் தமுமென்று என்
றவாறு.— (இதற்குதாரணம் அறிவானக்கபோதம்.) எ
ப்பொருட் கண்ணுமண் ணரியிலக்கிமறிவாமீசன் அப்ப
டி விளங்குகின்ற தறிவலேயவன்றனக்கு- மெய்ப்படுபூ
சலேவேளார் செயலினுலன் மெய்பே- இப்படி ஞானக்
கண்ணுவிதைஞ்சுடப்படுவானீசன்-என்பதனாற்காண்க. (1)

கவி. ஐபறி வறித்தவை யடக்கினரே னேனும்
மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெற்றாரே.

க-து. பொறிபுலனடக்கினும் பூரணவுணர்வின்
நெறிபெறார் வீடுறு ரென்றறிவித்தது

இ-ள். (ஐபறிவறித்தவை யடக்கினரே னேனும்) சத்தா
திவிஷயங்களைத்தையு மறிகின்றஸ்ரோத்திராதி ஞானேக்
திரிய மைத்தின்பிச்செல்லுகின்ற மனாதிநான்கையு மட
க்கினவர்களென்றாலும் (மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடது
பெற்றாரே) உண்மையான பேரறிவில்லாதவர்களாகிப்பே
ரிப்ப வீட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்க ளென்றவா
று.— (இதற்குதாரணம் அனுபவ உதாரம்-வெண்பா.) சுட்

டறிவு கெட்டிருக்குந்துயவர்களானாலும்- நிட்டையிலே
மெய்யறிவினேசமுற்றால் சிட்டருளத் = தற்புதுமாயாகி
ன்றவானந்தப் பேரொளியின்-றற்பதத்தைப் பெற்றிலா
ர்தான்.

௩௪

கவி. மெய்ம்மையறிவல்லதமிழ்வேதறிவதெல்லாம்
தம்மையறியும் மறிவதேயறிவு தானே.

க-து. அன்னியமறிய மறிவறி வன்றெனத்
தன்னையறிவதே யறிவென்றுரைத்தது

இ-ள். (தமிழ்வேதறிவதெல்லா மெய்ம்மையறிவல்ல)
தமக்கன்னியமான வேறென்றை விசாரித்தறிவதெல்லா
மெய்யறிவன்று (தம்மையறியும்மறிவதே யறிவுதானே)
தன்னேவிசாரித்தறிவின்மறியிலே அறிவென்றவாறு. (இ
தற்குகாரணம் திருமந்திரம்) முன்னேப்பிறவிற்செய்த மு
துதவம்-பின்னேப்பிறவியிற்பெற்ற லறியலாம் தன்னைய
றிவதறிவா மஃசன்றிப்-பின்னையறிவது பேயரிதானே எ
ன்பதனார்காண்க.

௩௫

அ-கை. ஆகவரிவாளரென்னுஞ் செய்யுண்முதல்-
மெய்ம்மையறிவென்றுஞ் செய்யுள்வரைக்கும் நான்கு
செய்யுளால் பேரறிவி னியல்பையருளிச்செய்து மேலாசி
ரியருக்கு மாணக்கண் விண்ணப்பஞ்செய்ததை யருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிரவேறே
யானெனுமருத்தமுள் வோவருளுகெனவே.

க-து. உடம்பிணையன்றி வேறென்றுண்டோவெனத்
திடமுற வணங்கிச் சீடன் வினாயது.

இ-ள். (தானெனுமுடம்பிது தனைத்தவிரவேறே) தா
னென்று சொல்லுமிடத்திடை யன்றிவேறாய் (யா

னெனுமருத்தமுள்வோவருளுகெனவே.) யானென்று
சொல்லும்குரிய பொருளுண்டோ ஆனந்தத்தில் அ
ருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யஎன்
றவாறு.

௩௬

அ-கை. ஆசாரியர் சீடனை நோக்கி விடையருளிச்
செய்கின்றதைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு-கவி.

எனதாடைபொன்பூ மசுன்றையல்பாய்மா
விபங்கண்முதல்காலகையா நென்னதென்றும்
தனதாயுரைப்பார் வகுத்திந்தவூனைத்
தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்கதன்றே.

க-து. மோதமாம் பண்டமுழுவது மன்றன்றித்
தேகீ யன்றெனத்தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (எனதாடைபொன் பூமன்றையல் பாய்மாவென்
றும்) ஸஸ்திரம் ஸ்வர்ணம்-பூமி-புகல்வன்-மனைவி-புரவி-
யானே-இவைகளை- பென்னதென்றும்- (கண்முதல்கை-
கால்-என்னதென்றும்) கண்களையு முசுத்தையுங் கால்க
ளைபுங்கைகளையும்என்னதென்றும்-யானென்றும் இவ்வவ
யவங்களை யுடைய உடலையானென்றும் (கனதாயுரைப்பா
ர்) சுதந்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்வார்தான் (வகுத்திந்தவூ
னைத் தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே.) ஆடை
முதலிப்பொருள்களையும் கண்முதலியஅவயவங்களையும்
என்னதென்றும்பிரிவுபட்டிருக்கின்ற இந்தவூறுடலினை
ததானென்றமறந்துஞ்சொல்லத்தக்கதன்றென்றவாறு—
அவயவம் என்னதென்றுசொன்னமையால் யானென்ற
தைஉடலென்று வருவிக்கப் பட்டது ஊனைத்தானென்
று சொல்லத்தக்க தன்றெனவே ஆடை முதலிய வந்

ஹையும் நன்முதலியவற்றையும் என்னவென்று சொல்ல
த்தக்கதன்மென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சயி

அ-கை. மேல்கேட்கு நேதம் அன்னியமென்பதை
உபமானஞ் சொல்லிவித்ததை யுருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தாளாகவூரழி தனுவென்ன வீணு
தண்டாக வகன்மார் தட்டாக மொட்டாம்
நாளான் மலர்ச்சென்னிகூந்தற் கொடித்தீரர்
நாணுநூழர்வானே வேறாக நாடே.

க-து. தேரைநடத்தும்பாகனைப் போலுடல்
ஊரநடந்து மொருவனுண்டென்றது.

இ-ள். [தானுராழியாக] இரண்டிபாகங்களும் நடக்கு
கின்றசக்கரமாகவும் [விணுதண்டாக] சாம்புகளுமுதுகெ
ன்புந் தூணாகவும் [அகனமார்பு தட்டாக] விசாலமாகிய
மார்பு விஸ்தாரப் பலகையாகவும் சென்னிமொட்டாக
தலை சிகரமாகவும் [கூந்தற் கொடியாக] மயிர்கள் துவசமா
கவும் ஆகியுதனுத்தேரென்ன இந்த கேகத்தைத் தேரை
ப்போல [நாளான்மலர்நாணுநூழர்] இரவியினால் பிரகாசி
க்கின்ற நாள்களி லுள்ளவரைக்கும் (ஊர்வானே வேறாகநா
டே) சாரதியாக நடத்துகின்ற தேகியைதேகத்திற்கு அந்
நிபமாக நினைப்பா வென்றவாறு—கேகத்தைத் தேவென்
றத்தேகிடைச் சாரதிவென்று முரைத்ததற் குசாரணம்
(ஆனந்தப்போதம்) பூசலரைபர்வையம் போய்வரவுற நடா
த்தும் குதனுங் கொருவனித்தவுடலெனத்தொகுத்ததை
யுட மேதினியுற நடாத்தமேலவனெந்நவனுண்டால் ஆச
ல வெளியும்தோல வறித்துப் பிறித்திடையே. என்பத
னற்காண்க.

கவி. கடக்குஞ் சரம்பண்ணியுண்ணின் நெருத்தன்
கைபாதகன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்
கிடக்கும் நடத்தா வீடத்திவ்வுடம்பும்
கிடக்கும் மொருத்தன்னைத்தாவிடத்தே.

க-து. மரக்கரிக்குள்ளொரு மானிட னிருந்து
தரத்தினிலாட்டுத் தன்மையென்றுரைத்தது.

இ-ள். [கடக்குஞ்சரம் பண்ணி] மதம்பொழியாநின்ற
யானையைப்போல மரத்தா லோருருவஞ் செய்து[உண்
ணின்னொருத்தன்] அதற்குள்ளாக வேர்புருடனின்றந
டத்தினால்[கைபாதகன்னங்கள்மெய்போலியக்கும்] துதி
க்கை கால்கள் கரதுகள்-அசையமெய்யானையைப்போலந
டக்கும் [கிடக்கும்நடத்தாவிடத்து] உண்ணின்றவன்நட
த்தாதபோது கிடக்கும் அவைபோல [இவ்வுடம்புங் கிட
க்குமொருத்தனைத்தா விடத்தே] இத்தகையமும்தேகிக
டத்தாதபோதுபிரேதமாய் கிடக்கும் என்றவாறு உதார
ணம்[ஆந்மப்போதம்] மரக்கை ம. வீற்குள்ளேயர் மைந்த
னிருந்தாட்டில்செருக்கியதுவாட்டுஞ்செய்கைபோல்-தரிக்
குமுடல்-ஆட்டுவா னாட்டினு லாமெவ னாட்டாக்கால்-கா
ட்டம்போ லாகுமிதுகாண்-என்பதனற்காண்க. சஉ

அ-கை. மேல் அன்னமயமாகிய தேகம் நீயன்றென்
பதை யுருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு மனமாம்
ஒருகூறு டம்பாகு முண்டற்ற வன்னம்
இருகூறும் நீயாகி லொருகூறும்நீயாம்
இழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்டவுடலே.

க-து. மலமுரேன்மருவவேவைத்திதி
கலமெனுமுடல்நீயன்றென்றுரைத்தது.

இ-ள். [உண்டற்றவன்னம்] நீபுசித்துசுடராக்கினியி
னலே பின்னப்பட்ட அன்னமுன்றுபாகமாம் அகில் [ஒ
ருகூறுமலமாகும்] ஒருகூறு அமேத்தியமாகும் [ஒருகூ
றுமனமாம்] ஒருபாகம் மனமாகும் [ஒருகூறுடம்பாகும்]
ஒருபாகஞ் சாரமாகி சமனவாயுவினாலே நாடிகளிலேநி
யுடல் தடிக்கும் [இருகூறுநீயாகில்] மலமு மனமுமாகிய
விரண்பொகமும் நீயாகுவை யானால் [ஒருகூறுநீயாம்] அ
ன்னசாரத்தினாலாகிய தேகமும் நீயாகலம் [மலஞ்சோரி
டப்பட்டவுடல்] மும்மலமுமொழுதுகின்றகேணியாகிய
உடம்பர்னது [இழிக்கும்] பொய்யா யழிந்துபோகத் தக்
கதென்றிவாய்என்றவாறு. சக

கவி. கிளராதரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பெறாதே முனிந்தாரகிடந்தார்
தளரா துறுப்பொன்று முயிர்போகவன்றே
தழற்பள்ளிமீதேது யின்றார்சகித்தே
க-து. உடற்குளிருக்கு மொருவனுலன்றி
கடத்தினுலன்றெனக்காட்டியுரைத்தது.

இ-ள். [கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கைகிட்ட
ப்பெறாதே முனிந்தார்] மிகுந்த அவாவுடனேபுசித்தின்ற
வன்னஞ்சுட அச்சுகைகையை கையினுற்றெடப்பொறுக்
க முடியாமல் கோடித்தவர் (உயிர்போகத் தளராதுறுப்
பொன்றும் கிடந்தார்) ஆத்மபிரிந்துபோக ஆவையல்களரி
லொன்றுஞ்சோர்வின்றிடல்கிடந்தவராகி (அன்றேதழ
ற்பள்ளிமீதேதுயின்றார் சகித்தே) அப்போதே அக்கினிச
யனத்தின்மேலே சகித்துநித்திரைசெய்தாரொன்றவாறு—
அன்னத்தின்சுகைசகியாதவர் அக்கினிசயனத்தில் படுத்
து நித்திரை செய்தாரொனவே தான் கூடியிருந்த கா

லத்தில் சீதோஷ்ணங்கள் சகியாததேகம் அக்கினியில்
வேகவிட்டு உடலபிமானமின்றி ஆன்மபிரியுமெனவும்
ஆன்மாவுக்கும் தேகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பதா
உம் அறிவிக்கப்பட்டது கிடக்குமென்பதைக்கிடந்தாரொ
ன்றும் துயிலுமென்பதைத் துயின்றாரொன்றும் அதை
உயர்வுகொடுத்துக்கூறினார். சச

கவி. நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகால்
நிமிர்க்கும் முடக்கு மிவன்செய்த வெல்லாம்
தொழிற்பாலதா மிந்தவுடலஞ் செய்தொழிலும்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.
க-து. நிழற்குடையோனாடிந் நிழலாடுமவைபோல்
உடற்குடையோனாடி வுடலாடுமென்றது.

இ-ள். (நிழற்பாவை) ஒரொளிவிலே நீர்கின்றவனு
டைய சாயலாகியநிழற்பாவையும் (கண்ணாடியிற்பாவை)
கண்ணாடி பார்க்கின்றவனைப்போலத்தோற்றுகின்ற பா
வையும் (கைகாளிமிர்க்கும்) முடக்கும்மிவன் (செய்தவெ
ல்லாம்) நிழற்குடையவன் கைகால்களை நீட்டி முடக்கில்
இவன்செய்கின்ற வெல்லாம் அந்நிழலுஞ் செய்யும் அத்
தன்மைபோல (தொழிற்பாலதாம்) ஒருவனிருந்துசெய்யு
ஞ் செய்கைக் கிடமாகும் (இந்தவுடலஞ்செய்தொழிலு
ஞ்) சுடர்ஞானவடிவான (வன்செய்ததொழிலே) இந்த
தேகஞ்செய்யப்பட்டசெய்கைகளெல்லாம் ஒளிவென்னு
ம் அறிவுமையமான ஆத்மாவின்செய்கை யென்றறிவாய்
எ-று. சரு

கவி. அறிவின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேதே
யானால்வ்வுகை நானென்னலாமோ
செறிவின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே
ஜடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே.

க-து. அறிவையறியு மறிவுசீ குடம்பையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றும்மறவானிலறிகின்ற பொருள்வேறேயா
னால்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினா லறியத்தக்கசீவாத்மா
வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மாவேறாபி
ருக்குமானால் (இவ்வனாக நானென்னலாமோ) இந்தமா
ம்ஸ பிண்டமானேகதத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச்
சொல்லலாமா செறிவின்ற புள்ளல்லவேகூடு, நெருங்கி
யிருக்கின்ற பகடியாகுமா கூடுகூடாகுமா பகடி (இவ்வ
கையே ஜடமான வுடனின்னின் வேறென்றுதெளிபேப
கூறிக்குக்கூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தானவுடல்
சத்தானவுனக்கு வேறென்றறிவாய் ஏ-று.—இதற்குதா
ரணம்-பிரமகிதை) நடுக்கும் வெங்காயவனத்துழல்வோ
ர்க்கு நதியெனுஞானகீரணி - இடும்பை திர்பதுவேறிலை
நிறுவிகற்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைத்
தேசமும் புள்ளெனச் சூழ்ந்தகொடுஞ்சடம் வேறகாய்நிற்
பார்தொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்துன்
னுமோமனனிருள்குடரை-என்பதனாற்காண்க. சசு

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச்
செய்கின்றார், சசு

க-தி. நிலமாகும் வற்பென்றல்நெகிழ்கின்றனீராம்
நெருப்பா மறிக்கட்ட வெல்லாமு மறிலம்
சலமான புகலாதி வானிந்த வுடலம்
சடமானவைம்பூக வருகங்கடாமே.

க-து. தென்புறு மன்புனதிலளிவா னெனும்
மீம்பூக மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூகவுருவங்கொள்தவுடலம்) அச
நாகியபஞ்சபூக வடிவங்களுஞ் சேர்ந்தாகியது இந்த

தேகம்-ஆதெப்பறியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத்
துத்தரிக்கின்றதுபிறுதிவி பூகமாகும் (நெகிழ்கின்றனீ
ராம் குளிர்ந்த பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூகமாகும் அ
திற்கட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்று லிக்கின்ற
து கேயுபூகமாகும் (சலமானவறிலம்) சலீத்தாக திரட்டு
விப்பது வாயுபூகமாகும் எல்லாம் புகலாதவான் எல்லா
ப்பூகங்களும் கங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடு
க்கு டாதனமையாகிய ஆகாயபூகமாக-ஏ-று.—எனதா
டைநென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெ
ய்யுளீராக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூறியீயன்
மென்றுரைத்தது. சள

அ-கை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்
மருளிச்செய்கின்றார்.

க-தி. விழியைப் புமானெனினி விரவியாதியாலே
விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுகி கனன முதனன்கு முன்றன்
உருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

க-து. பொறியைப் புமானெனிற்பொறியலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலன்றவையென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமானெனினி விரவியாதியாலே- விள
க்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆ
த்மாவென்று சொல்லலாமென்றால்-இரவி சோமன்-அக்
கினி இவைகளாம் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வய
ம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுகிகள்
னமுதனன்கு முன்றனுருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பா
கவுன்னே) விழியைக மற்ற நீய்-செவி-நாசி நா-மெய்-யா
கிய நான்கு முனையிடத்திருந்து உருவத்தைக் காண்கிற

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன்றறிவிக்க அறிவித்த தல்ல
துதானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய்
-எ-று.—இரவியாகி யென்றமையால் சோமனக்கினியை
வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும்நீ
யன்றென் றுரைத்தது.

ச-அ

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின் பாகத்தை விரித்தருளிச்
செய்கின்றார்.

அமுலுண்பொருள்களி லுண்பவைமும் கூறதின்முற்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்கா யெழுமன்றே
இயனான் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறமுரலா லாகியவினிமையாம்
என்புகோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அமுலுண்பொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு)
அக்கினியிலே பக்குமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்
தங்களைப்பிசுக்க அதிசாரமுன்றுகூராகும் (அதின்மு
ற்கூறணியென்பு) அந்தமுன்றுகூறுகியசாரத்தில் முகற்
கூற ஒழுங்குடைய என்புகட்குரமாகும் (நடுக்கூறதும
ச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறுகியசார
த்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்டக
டைக்கூறு துவக்காயெழுமன்றே) முன்சொல்லிய மூண்
றுகூறுகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சரு
மமாய் மேலிடுகொன்று இயனான்மறை யங்குகளிசைக்
கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுள்
சொல்லுகின்றது-எ-று.

சுக

அ-கை. மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்த
ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின்முற்கூறுவாரீராம்
உதிரம் நடுவிருக்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மகி விருகூறவை நீயாயிடுனன்றோ
இதுகின்றபிராணன்னவை நீயாயிசைகுலையே.

க-து. அளிகொணீர் தன்னுலமுந்தித் தடிக்கும்
வளியுநீயன்றென மறுத்து முரைத்தது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவாரீ
ராம்) தாகக்கொள்ளும் உதகம் மூன்றுபக்காய்ப்பிரியும்
அதில் முதற்பாக கரிப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதி
ரங்கடுவிருக்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (க
டைக்கூறுபிராணன்) மூன்றாவதுபாகம் பிராணவாயுவு
கும் (எண்ணுமகில்) மூன்றுகூறுகியவளையில் (இருகூ
றவை நீயாயிடு னன்றோ) சிறுநீஇரத்தமாகிய இருகூறு
நீயாகுவையால் (இதுகின்றபிராணன்னவைநீயாயிசை
குலையே) அமுந்தக்கூறுடைய பிராணவாயுவும் நீயாக
வுடன்படலாம்-எ-று.—என்பு தசை தோலால் முடியவு
டல் நீயன்றென்றது.

ரு

அ-கை. பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச்
செய்கின்றார்.

வேறு.

கவி. பிராணனுமன்றுதுஞ்சி னுணர்வின்மையா
லுத்துணரும் புலங்கொளழிவால்
பிராணனதென்னில் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்க்கும் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனதென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்
மாவாமென்னில் துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சுமுத்தியி

ல் அறிவின் திச்சுடமாய்க்கி ட்ப்பதனாலும் (உணரும்புல
ன்களொழிவால் (நானேந்திரியங்களை நீங்கி யிருப்பதனா
லும் (பிராணனுமன்று) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல
ஆஃது (அந்தப்பிராணவாயுவு நனவாகி திரியாந்தம் இய
ங்குவானேனென்னில் சேனைசூழ் நகர்வலஞ் செய்பொ
ழுது மன்னையொழியாது) அரசன்நகர் வலம் வரும்போ
ழ்து அவனை நீங்காபல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போ
ல் கருவிகரணங்கள் சூழ்ந்ததிற்சஜாக்ர ஸ்பந்தசமுத்
திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந் ஆத்மாஸை
அந்தவாய்வு நீங்காமல் துரியம்வரைக்கும் இருக்கும்-எ-று.

அ-கை. சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக்
காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. கரணமொடுங்கலாயுநிகழ்தவன்கொலென்னி
லுடல்காவலாகு மிலதேல்
மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடார்முன்
வளைவாஸின் ஞா ளிகொளுமே.

க-து. கருவிகளெடுங்கக் காலிபந்த விழல்
ளரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வன்கொலென்னி
ல்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழு
த்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிகவாசமாய்ந
டந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலா
கும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காலவாகவிருக்கும் (இ
லதேல்) அப்படி உசுவாசநிகவாசமாகக் காத்துக்கொள்
ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று த
மர்சுட்டிடார்முன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரிபச
ற்றத்தார் தனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாஸி

ன் ஞா ளிகொளுமே) வளைந்த வாவீனையுடையராய்கள் ஆ
காரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது
எ-று.

அ-கை. மேல்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தரு
ள் அந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணுக்கனேநோக்கிஆ
ந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றதுளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
தெனலாலி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-து. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும்
மனம்புத்தியன்று நீயென்றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம்) மனமானது (இனமுற மென்னவுள்
கரணத்தி லொன்றிதெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய
உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொ
ன்றாகிபது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதென்னு
தெனலால்) இந்த தேகாதிபிரவஞ்சத்தை என்னுதென்
பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பேஅன்
னத்தின் பாகமென்று சென்னதனாலும் (அல்ல) நீயல்
லஆகில் புத்திகானென்று சொல்லுவாயானால் (மதியல்
ல அந்தவகையே அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கவி. இடரின்புளதா நீலையற்றறிவற்
றெண்ணுங்கரணங் களிலாயெவரும்
அடரும்பிறங்கி கடியென்றவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றநியேன்.

க-து. அகங்காழதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காழு நீயன்றென்றதைந்தது.

இ-ள். (அகங்காரமூரீயல) அகங்காரமூரீயன்று என்னதென்றால் இடரின் புளதாய் துன்பத்தையேயின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்ற நிலைபெற்ற குணமிலாததாய் அறிவற்று) அறிவிலாததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலாய் எண்ணப்பட்ட கரண நான்குள் இதுவுமொன்றாகி எவரும்) யாவரும் (அடரும்பிறவிக்கடியென்றுவருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்ஞானத்திற்கு ஆகிராநென்றுவருகின்ற தென்றறியாய்-எ-று. (ருசு)

கவி. ஐயப்படலேர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றும்தம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே.

க-து. மித்தையை யானென தென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலையப்படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதிர்ச்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்று மதஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் என்னதென்றும் எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டாக்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்விக்குஞ் சிந்தனையாடிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (ருரு)

அ-கை. பஞ்சபூதவிசாரமாகிய தேகமுதல் சித்தபரிபத்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமே லருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முன்னகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நின்னுகிலநீ யறியும்பொருளாய்
நிசங்கின்றதனு லெனநின்மலனே.

க-து. தனுகரதி சகலமுமேர்ந்து
நினைவல்லறிவது நின்தலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமுன்னக சித்தமதேமுடிவாக) உடலினைக் குறித்துச் சொன்னஎனதாடைபொன்பூவென்றசெய்யுள்முதலாக சித்தத்தைக்குறித்து முடிவிலேசொன்னஐயப்படலென்ற செய்யுளிறுகபதினாறு செய்யுளினாலேயும் (மொழிந்தபொருட்டிரடான்) சொல்லிக்கொண்டுவந்த அர்த்த சமுகங்களெல்லாம் (நீயறியும் பொருளாய்நிகழ்கின்றதனுல்) உன்னாலேயறியப்பட்டபதார்த்தமாய் விளங்குகையினாலே (நின்னுகிலவெனநின்மலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்ல வென்றார் மலரகிரானந்திபராயணமுனிவர்-எ-று. (ருசு)

அ-கை. தனுகரணிக ணீயுமன்று நின்னதுமன்
நென்ற ஆசாரியரைகோக்கி மாணுக்கன்விண்ணப்பஞ்செய்வதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உன்னாலறியப்படும்யாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவோ தீனையொக்குமெனச்
கென்னாலறியா தொழியும்பொருளோ
யானாகுவதென்றன நென்றலுமே.

க-து. நீயறியும்பொரு ணீயல்லவென்றனை
நாயேகொத்தது நானொன்றது.

இ-ள். (உன்னாலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்நெனவோதீனை) உன்னாலே புகுத்தறியப்பட்டவையாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய்மலந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவைஅடியேனுக்குச் சமாதானமாக

விருக்கின்றது ஆனால் என்னாலரியா தொழியும்பொருளோ
யனாகுவதென்றனன் என்னாலே யரிதற்கரிதா தியபொரு
ளோ (நானாகின்றதென்றனன் என்றலுமே) இப்படிசொ
ல்லவே மாணக்கணேநாக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

ஆ-கை. காரியகாரண மித்தன்மையுடைய தென்ப
தை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அரியாப்பொருள்காரணமாகுகுறித்
தரியும்பொருள் காரியமாமூலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையர்கமெலாம்
நியன்றெனலோது நிரந்தாமே.

க-து. காரியமன்றுகீ காரணமாமென
ஆரியன்மகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குரித்தரியாப்பொருள் காரணமாகை)
உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டிதலினால் அரிவதற்குஅ
ரிதாகிய பொருளானது காரணமாகுகல்-அவைவெவை
யெனில் மூலகாரணமானபிரம் (உலகிற்குரித்தரியும்
பொருள்காரியமாம்) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தகிகின்ற
பொருளானது காரியமாகுகல்-அஃதெவை யெனில் தே
காதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுந்
தமெலாநிரந்தரயென்றெனலோது) நன்மார்க்கத்தாம் பிர
காசம் பொருந்தியநான்குவேதத்தின் முடிவுகளெல்லாம்
எப்போத்துத்தேகாதிப்ர வஞ்சமான காரியமாகுகலையே
ன்றென்றுசொல்லுகின்றது-எ-று—உலகுருந்த என்
பதைஇரண்டிடத்திற்சுட்டிக. ச-அ

ஆ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்டிலுன லரிய
த்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அரியும்பொருளன் நரியாப்பொருளன்
நரிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொரியின்வழிநின் நறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனேநாக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானேநாக்கத்தில் நாடுவதென்றது.

இ-ள். (நீயென்றும் அநிலாகிய வப்பொருடான்)நீயெ
ன்றுசொல்லப்பட்ட அநிலாகிய அந்தப் பொருளானது—
(பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோஅறியும்பொருள
ன்று) சுரோத்தரதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகி
ன்றபொருளா-அரிகின்றபொருளல்ல [போதக்கண்விழித்
தறியாப்பொருளன்றறியும்பொருள்] ஞானக்கண்ணைவிழி
த்தறியாதபொருளல்லஅரிகின்றபொருள்-எ-று— இத்
குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக்கண்கொண்டுபா
ர்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்துக்கண்கொண்டு பார்ப்பதே
யானந்தம் மகட்குத்தாயார் மணாளோ டாடிய சுகத்தை
ச்சொல்லென்றற் சொல்லுமாமெங்கனே என்பதனும்
காண்க. ருக

ஆ-கை. ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருள் யாதென்
றமாணக்கண் வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யரு
ளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும்
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாப்
போதப்பொரு டந்தமறைக்கணியாம்
புனிதப்பொரு டத்வமசிப்பொருளே.

க-து. அத்வைதசாம் வாரணமுடிவாஞ்
சுத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். (வேதப்பொருடானிது) வேதஞ்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது! (வேறுசொலும் வினையாவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளெல்லாமன்று (ஒருவேறுமில்லாப்போதப்பொருடந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும்போதமில்லாத அபேதஞானாதத்ததைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போன்ற (புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியென்னுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமையால் சாமவேதமென்றுபொருட்படுத்த லாயிற்று. சுஅ

அ-கை. திரிபதார்த்தையும் விகசிதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நிமலமாம்பர மதுவெனும்பொருணியெனும்பொருள் சிவனே மலமான விண்டயிக்கிய மசிபதப்பொருளாவதே.

க-து. தர்பகந்தொம்பதத் தானது நீயெனும் இம்பரிஸ்சிபதமேகமென்றுரைத்தது.

இ-ள். (அதுவெனும்பொருணிமலமாம்பரம்) அதுவென்னும் அர்த்தமானது மலத்திமான பிரமம்அதுதத்தம் (நீயெனும்பொருள் சிவன்) நீயென்னும்அர்த்தமானது சிவன்இதுத்வம்பதம் அசிபதப்பொருளாவது (அல்லமான விரண்டயிக்கியம்) அசிபதப்பொருள் அர்த்தமானது மலரகிமாகிய சிவேஸ்வரானிரண்டும் ஏகமாகின்றது இது அசிபதம் எ-று— அது நீயாமென்பதற்குதாரணம்) (ஒழிவிலொடுக்கம்) உனையுணர்த்திப்பாச முதறியுடையான். தனையுணர்த்தில் நீயேதலமாந் - கனலை. விற்றகிடமாக்காணி லதன்

வெம்மையை வேறாக்கி - அறியகிலாப்போலது நீயாம் என்பதனாற்காண்க

சுஅ

அ-கை ஆசாரியரை மாணுக்கன்வணங்கிசெலுனும்பிரமமும்எப்படி அயிக்கியம் கூடுமென்றுவினாவுகின்றதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகுமாருயிர் பின்னிலை இருமைபாகு மிரண்டயிக்கிய மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம் பின்னிடமாருயிர் இருபதமொன்று வதெப்படியென்றது

இ-ள். (அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகும்) பெருமையினையுள்ள பிரமம்முதன்மையான இடமாபிருக்கின்றது (ஆருயிர் பின்னிலை பலரிடத்தும் விருதியா யிருக்கின்றசீவன் கடையாகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது) இருமையாகுமிரண்டயிக்கி. மெய்துமாறெவனென்னவே அருமை யிம்மையாகிய இரண்டிடத்திலுமிருக்கின்ற பெருமைசிறுமைபொருந்தியபரமாத்மா சிவாத்மா வென்னும் இரண்டுஇரண்ட தப்பொருந்தும்வகை யெப்படியென்றுமாணுக்கன்கேட்க ஆசாரியர்விடையருள ஆரம்பித்தா லென்பவாறு.

அ-கை. சிவேஸ்வரானுக்கு உபாதி௧ளால்பேதமென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்,

கவி உபாதியால்வருபேதமேயிவர் பேதமொன்றுமுயிர்க்குதற் கபாதியாழுடல்போலிதைக்குள் காரணதென்காயமே.

க - து. காரியவுடலுயிர்க் கனடைதுபோலவே காரணவுடலுள் விசற்குமென்றது

இ. (உபாதிபால்வருபேதமேயிவர்பேதம்) ஜீவேஸ்
வராளுக்கு உபாதிபினலே வரப்பட்டபேதமேயன்றி இ
வர்கள் பேதமன்று. அகெப்படியெனில் (ஒன்றுமுயிர்க்கு
முக்கபாதிபா முடல்போல்) ஓராதாரத்தைப்பற்றிநிற்கு
மஆத்மாவுக்குப் பொருந்திய கபமாதியாகச் சொல்லப்ப
ட்ட உடலைப்போல (இறைக்குள காரணதி கரணங்கள்) ஸ
ஸ்வரணுக்கும் உண்டு காரணமாகிய உடல் எ-று. சிவனு
க்கு உபாதிபாகிய உடலெவையெனில் தேகம். இந்திரிய
ம்-மனம்புந்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு - ஆகிய
வேழில்- தேகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதி
ரு இவற்றின் விஷயமான சப்தாதி-ரு-ஆகிய இவைதேக
ம்-க-இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமான வாக்காதி-ரு-இ
வற்றின் விஷயமான வசனாதி-ரு-ஆகிய இவை யிந்திரியம்-க
அந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயு -க-ஆக-எ-ம் சிவோபாதி
ஏழெனவறிக-கபம்-பித்தம்-வாதம் - இந்நோய்க்குரிய
தேகமாகையால் கபாதிபா முடலென்றார்.

அ-கை. மேல் ஸஸ்வரோபதியை அருளிச்செய்கின்
றார்,

கவி ஸசன்மூற்றறிவாற்வியாபி
எவைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிருபாதிபாவனே
காரணதிக ளாவதே

க-து. ஆகி ஸசனிற் பாவனமீறகா
லோதியபரனுக்குபாதிவேழுநாத்தது,

இ-ள். (காரணதிகளாவது ஸஸ்வரனுக்குரிய காரண
புபாதிகள் ஏழாவன - ஸர்வவ்யக்வம் - ஸர்வகாரணத்
வம் ஸர்வாந்தரியாபிக்வம் - ஸர்வேஸ்வரக்வம் ஸர்வசி
ருஷ்டத்வம்-ஸர்வஸ்தித்தித்வம்-ஸர்வஸம் ஹாரக்வம் ஆ

கியவேழில் ஸசன் ஸர்வவ்யன்-அதாவது இந்திரியங்களெ
ல்லாம் ஒன்றறிந்த கொன்றறியாத படியினாலும் காஞ்சர்
வத்தையும் அறிகையினாலேயும் சர்வவ்யனென்றதுமுற்ற
றிவான் சர்வகாரணன் அதாவது இக்கிரியங்களெல்லாம்
ழிந்தும் தானழியாம னிற்கையினால் சர்வகாரண னென்
றது (வியாபி சர்வாந்திரியாமி அதாவது இந்திரியங்களுக்
கெல்லாம் உள்ளீடாகின்றறிகையினால் சர்வாந்திரியாமி
யென்றது (எவைக்குமேது) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது
இந்திரியங்களுக்கெல்லாமேலாய்சின் னு ளிளங்குகையின
ல் சர்வேஸ்வரனென்றது (இயம்புமாகாசகன்) சர்வசிருஷ்ட
டி அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளேதோ
ன்றுகையினால் சர்வசிருஷ்டியென்றது நிருபாதி) சர்வஸ்
த்தி அதாவது இந்திரியங்களை யெல்லாந்தானே இராட்சி
க்கையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது (பாவனை சர்வஸம் ஹா
ரன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளே அ
டங்குகையினால் சர்வசம் ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அ-கை மேல் ஆகத்த சுத்தங்களை உரைக்கின்றோ
மென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி நீதிபாலிருபாதிநீக்கிடி
நீயெனச்சொல் பதத்தினும்
ஆகியாகியதத்தத்தம்
அசுத்தசுத்த முரைத்துமே,

க-து. ஏழையுநீக்கிடி வியல்சுத்தாதத்தமும்
சாழ்வுப ரிண்டி னுஞ்சாற்றுதுமென்றது.

இ-ள், (நீதிபாலிருபாதிநீக்கிடி நீயெனச்சொல் பதத்
தி னுமவியாயமாக இரண்டுபாதியையும் நீக்கினால் த்வம்
பதார்த்தமாகிய நீயென்றதே எனிடத்து (ஆகியாகியதத்

பதத்து மகத்தசுத்த முனாத்துமே முகன்மையாகின்ற
தப்பதார்த்தமான அதுவென்ற ஈஸ்வரனிடத்தும்இருக்
கின்ற அசுத்தத்தையுஞ் சுத்தத் தையுஞ் சொல்லுகின்
றோம்-எ-று.

சுரு

அ-கை மேல்ஜீவ அசுத்த சுத்தங்களை அருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி, ஆகமுன்றிகழேமுநானெனல்
த்வம்பதத்தி லசுத்தமே
சோகநின்றிய சான்றுநானெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே.

க - து. காசுதிப்பாது நானென்றதசுத்தமுந்
சாசுதியேசுத்தந் தானுயிர்க்கென்றது.

இ ள், (ஆகமுன்றிகழேமுநானெனல் த்வம்பதத்தில
சுத்தமே) முன்றெறியச்சொன்ன தேக முதலிய வுபாதி
யேழையுநானென்று அபிமானிக்கிருத்தல்த்வம்பதமா
னசீவனுக்கு அசுத்தம் சோகநின்றியசான்று நானெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே) முன்சொன்னதேக முதலி
யவுபாதிக்கோழையும் நீங்கிஅந்தமயக்கநிலலாமல்நாம்சர்
சுவியென்றகாணல் த்வம்பதார்த்தம-கிய நீயென்ற சீவ
னுக்குசுத்தம்-எ-று.

சுசு

அ-கை. மேல்ஈஸ்வர சுத்தாசுத்தங்களை அருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. ஆகிலகாரண மேமுநானெனல்
தப்பதத்தி லசுத்தமே
சகலகாரண சான்றுநானெனல்
தப்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க - து. காரணக்காரணை சேர்க்குகத்தமுந்
ஆரணக்காரிய சுத்தமென்றவற்றைத்து,

இ-ன். (ஆகிலகாரணமேமும் நானெனபதப் பதத்தில
சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபா
தியையுந் தானுய்க்கொண்டிருந்த காலந்தப்பதப்பொரு
ளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றதுசகல காரண
சான்றுநானெனல் தப்பதப்பொருள்சுத்தமே) ஏழுபாதி
யையுநீங்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாசுதிதானு யிருந்
தகாலந் தப்பதப்பொருளானஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்
றது-எ-று.

சுஎ

அ-கை மேல்அலிபதார்த்தமீயென அருளிச்செய்
ய்கின்றார்.

கவி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறுசுத்ததாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

க - து இதுவதுவுபாதிவற்றேகமேநாமெனும்
அதைமற்றதுவே அலிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்) சிதைந்துமேலுறு
சித்ததாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள்வழி
ந்துமுடிவிற்பொருங்கிய சித்தேகநாமென்று (அறிந்தவாத
னை தானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்சீவ
அறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்தி
ற்கர்த்தமாகின்றது.

சுஅ

அ-கை, மேல்முக்கிய லசுதியார்த்தங்களை அருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி, அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான திலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரே,

க - து, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யவிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப திலக்கியமென்றது,

இ-ள். (அசுத்தமாகியதிரு பதத்தினுமுக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம்இவ்விரண்டினுமிருந்தபோது முக்கியப்பொருளென்றும்) விசுத்தமான திலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விமலரே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம்த்வம்பதம் இவ்விரண்டினுமிருந்தபோது லக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலாதீதராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றும் பரியம் - ஜீவேஸ்வரஸ்வரூபம்- உபாதியுடன் சம்பந்தித்து நின்றபோது முக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிந்தபோது லக்ஷியமென்று- உபாதியை நானென்றபோது அசுத்தமென்றும் உபாதிக்கு சாக்ஷியானபோது சுத்தமென்றும் சொல்லியதாம்.

சுசு

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச் செய்கின்றார்.

கவி, முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளாவதே
இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளாவதே.

க-து, இரண்டிலோடு மிருப்பது முக்கியம்
இரண்டுடனற்ற திலக்கியமென்றது,

இ-ள், முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொருளாவதே) சிவபரங்கடம்மாறுபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்து நின்றபோது முக்கியப் பொருளென்றும் இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொருளாவதே) இவ்விரண்டுபாதியையுநீக்கி சாக்ஷியாய் நின்றபோது லக்ஷியப்பொருளென்றும் சொல்லப் படுகின்றது ஏன்றலாறு,

எடு

அ-கை-மேல் உபாதித்வய மும்நீக்கில் ஏகவஸ்து
வாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- ஊக்கியப்பர சிவர்த்தக்
ஞடம்பிரண்டு மிலக்கண
வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க-து இலக்கணத்தாலுட லிரண்டையுநீக்கி டின்
துலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமென்றென்றது

இ-ள் ஊக்கியப்பரசிவர்த்தக்ஞடம் பிரண்டும் உயர்ச்சியையுடைய பரத்தினது உடலும் தாழ்வையுடைய சிவனது உடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கணவாக்கியப்படி நீக்கினால்) வேகன் சொல்லியது லக்கணக்கணவாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப் பார்த்தால் (ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகிய பிரமமாய்-எ-று—உயர்ச்சி டென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்டது.

எக

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மித்தனையென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்ற தியம்புவரம்.

க-து- விட்டதும் விட்டாதது பிரண்டு முரைத்து மேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மென) அஃகை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டதைக் கணைவிடாதலக்கணை விட்டுவிடாத லக்கணை யென்றும் (உணர்வுளோர் தேரிலக்கணை திரிவிதத்தினைசைப்பர்) அறிவுடைபோர்ள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அநிலுள்ள எண்ணவர

கவிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதீயம்புவா
ம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-து ௪௨

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமுன்றினுள்விட்ட
லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சகூப்பிடுதென்றல் போலவும்
வடபகிரகி யுள்ளதே
விஞ்சகோஷமதென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாகுதே.

க - து கங்கையுமஞ்சமுங் கழறுமோவதுபோல்
அங்கமுனக்குவேறுமெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சகூப்பிடு தென்றல் போலவும்) கட்டிலா
னது கூப்பிடுதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம்போ
லவும் (வடபகிரகியுள்ளதே விஞ்சகோஷமதென்றல் போ
லவும்) வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொரு
வன் சொல்லும் அர்த்தம் போலவும் (விட்டலக்கணையவா
திது- எ-து - [இதன்றும்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டதெ
ன்றும் கங்கைக்கணிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன்
சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மாம்மரமானது கூப்பி
டுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்து கூப்பிட்டானென்று
கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்தி
லேனுடைச் சேரி இருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே
இடைச்சேரியிருக்கின்ற தென்று கொள்ளவேண்டிற்று -
இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ்சிவன் சாக்ஷியாயிரு
க்கின்றாரென்று கண்டறிவதாம் இது சமசர்க்கவாக்கியமா
கிய விட்டலக்ஷணையாம். ௪௩

அ-கை- மேல்விட்ட லக்ஷணையை அருளிச் செய்கி
ன்றார்.

கவி- செவலைசிந்தறு வெள்ளைபோயின
தென்று செப்புக் கல்போலவே
உவலையின் றி விடாதலக்கணை
என்றுகொள் கருத்திலே

க - து கிறமொன்றைப்பற்றி நிமிர்ந்த வாமெனப்
பரணுக்குவேறன் றுயிரெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (செவலைசிந்தறு வெள்ளைபோயின தென்று செ
ப்புக் கல் போலவே ஒருசிவப்புக் குகிரையும் வெள்ளைப்
பசுவையும் கண்டாயோ வென்பார்க்கு சிவப்பு நிமிர்ந்தது
வெள்ளை போயினதென்று சொல்லு கல்போலவு -) உவ
லையின் றி விடாதலக்கணையென்று கொள்கருத்திலே மன
திறுந்துண்டியின்றி விடாதலக்கணை காட்டி மற்றென்றுகின்
ருக்திற்கொள்ளுவாய்-எ-து - [இதன்றும்பரியம்] சிவப்பு
க்குகிரையும் வெள்ளைப்பசுவையும் கண்டாயோ வென்பார்
க்கு சிவப்பு நிமிர்ந்தது வெள்ளைபோயினதென்னுமிடத்
து சிவப்பானவர்க்கு தனியேயில்லாது வெள்ளையானவர்க்கு
ந்தனியேயேயாகாது சிவப்பையுடைய குகிரை நிமிர்ந்த
தென்றும் வெள்ளைப்பையுடைய பசுவேயேயென்றதென்று
கொள்ள வேண்டிற்று - இப்படியாகச் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற
பரணென்று கண்டுகொள்க இ-ற்கு விசிஷ்டவாக்கியம்
பொண்ணுதென்திசுவே உமாவதி எ-னும் விட்ட லக்ஷ
ணையாம்.

அ-கை- மேல்விட்ட விடாத லக்ஷணையை அருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி- மேலும்விட்ட விடாதலக்கணை
மெய்மையானதெனிலித்தவத்

தேவதக்கனெனும் பொருட்படி
சில்லதெய்திடுதீரவே

க - து அவனேயிலெனெனும்புத்தவழியே

இகணியதுவெனுமியல்பையுரைத்தி,

இ-ள்-(மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணைமெய்ம்மையாதெ
லில்)சம்பந்தம்விடும்விடாத லக்கணையினதுஉண்மை
யாதென்றால்(இக்கவத்கனெனும்பொருட்படிசின்மைதெ
ய்திடுதீரவே)இந்த விடத்திற் றண்டது அந்தேவதத்த
னென்ற அந்தத்தப்படி சிந்துக்கில் சந்தேககந்திரந்துபோகி
ன்றது எ-து—(இதன்றற்பரியம்)முன்சொல்லிய ஸ்ரீஸ
ர்த்தவாக்கியமும்ஸிஷ்ட வாக்கியமுஞ் சொல்லப்பட்ட
உபாதிதிர்த்து லக்கணையினமென்றவாஸநாதோஷமா
கியதும்மம் அகண்டவாக்கியத்தினுலேநீக்கிகம்பண்ண
ப்படும் - அகண்டவாக்கியமாவது - ஸே யத்தேவத்தன்
ன்றது ஒருதேவதத்தானகிபுருஷனுடன்நாம்சிலகால
ம்கூடியிருந்தோமசிறிது நாளுக்குப்பின்புபிரிந்துபோயி
னான் அநேககாலங்குக்குப் பின்புமதுரையில் இராஜாவாக
க்கண்டோம்பின்புபிரிந்து போயினோம்சில காலங்குக்குப்பி
ன்புசிதம்பரத்தில் சங்கியாசிபா யிருக்கக்கண்டோம்அப்
பொழுதுஇவன் அந்ததேவதத்தேவென்றுசந்தேகிக்கை
யில்அவன்முகத்திலே மறுவுண்டே யென்று பார்க்கும்
போதுஅடையாள மிருக்கையால்அவனே யிவனென்று
சொல்லப்பட்டது அப்போதுஅவனை இரண்டிடமுர்இ
ரண்டகாலமும் விட்டன அவ்வாசிப்பிப்போகவிடாமனி
ன்றவன்ஒருதேவதத்தன்மாதிரம் அவனேபோல்கவுமப
தமாகியஜீவோபாதிக்குந் தத்தமாகிப்பாவு மதிக்குந்
சாக்ஷியாய்கின்றவன் ஒருவனை இப்படியினைபாதிபு
ம்போகஇரண்டிடத்துட்கின்ற ஜீவன்வான் பரணே

வென்று ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணையா
மென்றதாம்

எதி

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படிநீகொ
ள்ளவேண்டிய தென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு

விடாதலக்கணை தனையும்நீ

விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை

யாவிளங்கு விளங்குவே

க - து முன்னிலிலக்கணைமுழுதையுநீக்கி

பின்னொரு விலக்கணை யருந்தமாகென்றது

இ-ள்(விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு)கட்டில் கூப்பிடு
மோஅதிலொருவிடனிருந்துகூப்பிடுகின்றனென்றும்
ககைசத்திக்குமாகக்கரைவிலிருக்கும்இடைச்சேரி
சக்க மென்றறிவதுபோலும்எழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயி
ருந்தான்ஜீவனென்றறியச்செய்த(விட்டலக்கணையும்விட்
டுவிடாதலக்கணையும்விட்டு)சிவப்புசிற்கின்றதுவெள்ளை
போகின்றதென்னில் சடமானகிறம்ஒநிமா நிற்குமாகுதி
ரையைப் பசுவைம்பற்றிசிற்குமோடுமென்றறிவது போ
லும்எழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிறந்தபாமென்றறிவித்த
விடாதலக்கணையும்விட்டுவிடாலக்கணையால்விளங்குவே
விளங்குமாணக்கணைநீமுன் சொல்லியஇரண்டிலக்கணை
யின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணையினுலேபிர
காசமாகத்தெளிவாய்-எ-து—(இதன்றற்பரியம்) தேவத
த்தனுவன் இரண்டிடமும்இரண்டகாலமும் நீக்கிப்பா
ர்த்தில்ஒருதேவதத்தனையனதுபோலகாரியஉபாதிவையு

ம்காரணஉபாதினையும் நீக்கிப்பார்க்கில்பரிபூரணமாய்வி
ளங்குதினபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் என

கவி- மேரதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஒதுமிருடல் கண்டிவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே.

க - து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
துலம்விட்டுணமையத்தொகுந்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக்
கொளு மாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலம்மென்று
சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேயம்இந்ததேயமென்று
சொல்லுந்தேயத்தையும் - நீக்கிவிட்டுஒருதேவத்தனாகி
யபுருடனை அவன்காணிவனென்று அறிந்துகொள்ளுமவ
கைசோல(ஒதுமிருடல்கண்டுவிட்டதனுண்மை காண வு
ணர்ந்திடேமுன்சொன்னகாரியகாரணஉடல் இரண்டை
பும்செவென்று அறிந்தநீக்கிஇரண்டிடத்துமிருந்ததொன்
றுதானென்று அதுனுண்மையைக்கண்டறிந்துகொள்ள

அ - கை- மேல் உபாதினை நீக்கி சாக்ஷியைக்கண்
டுகொள்ளப்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. புரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
கரியாகிய வாதனையுந்தவிரக்
காட்டுப்படிக்கண்டு கொள்கண்ணுறவே

க - து ஈசனுயிருட விரண்டையுநீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியின் வழிகாணென்றது

இ-ள்(உயிர் புரியாக் காரியமாமுடலும்)செவ்வெனவிட்டுப்
புரியாதகாரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும்(பிரமத்
துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப்பொ

ருந்தியகாரணவுபாதியென்னுந் தேகமும் (கரியாகிய வர
தனையும் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசன வுபா
தியுநீக்கநாங்காண்பித்தபடியே (சன்கொள்கண்ணு
றவே) அறிவினிடைமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை, அந்தக்காரணங்க ளிருந்தாலும் நீக்கினவா
ம் சைதன்ஸியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளி
ச்செய்கின்றார்,

கவி. கரணத்திரணிற் பிணுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை கையறவே
மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. கரணங்கணிற்பிணுங் காண்பதரிதலை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (கரணத்திரணிற் பிணு மப்பொருளைக்காணக்கி
டையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள்மெது தெவுரவன்
கெடாமணிந்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காண்பதுஅரிது
அவைகையறவே மரணப்படினும் மதுகண்டு கொளும்
வழியில்லை) ஆவ்வந்தக்காரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்
தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீம
தியேஎன்றபிரகாரத்தை யுனதுவிவேகத்தினாலே அறிந்
துகொள்வாய் என்றவாறு — இகன்றும் பரியம்) அந்தக்
கரணமானது ஆகித்தன் சந்திதியில் வைத்ததிபம் போ
ல வெவ்வாங்கெட்டிருந்தால் சைதன்ஸியத்தைப்பொரு
ந்தகாமென்றது ஆகிக்கொள்ப்போல் அறிவுதிபம் போல்
அந்தக்கரணமென்பதற்கு.

எக

அ-கை, அங்ஙனத்திராத்தில் அந்தக்கரணங்கள்
வியபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- எந்தக்கரணங் கருமேவல்நன
இதில்லாதனையாம் விஷயங்களுடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு
அவைமாய்சுல் கஷுப்தி யவத்தையதே

க - து. நனவுங்கனவு ராட்டியகஷுப்தியும்
இனயிதுவென்ன விணங்கவுணாதது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவல்நன) எல்லாத் தத்து
வங்களுந்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிர
ம் (இதில்லாதனையாம் விஷயங்களுடே அந்தக்கரணங்
கள்பொருந்தல்களு) சாக்கிரத்தில்நின்ற தத்துவங்களில்
வாசனைக்குரியவாக்காதி கருடனே அந்தக்கரணம் பொ
ருத்தித்தினைந்து ஸ்வப்நம் (அவைமாய்சுல் கஷுப்திய
வஸனையதே) ஸ்வப்நத்தில் நின்ற தத்துவங்களு மிறந்து
நித்தினைந்தே கஷுப்தியென்றவாறு. — (இதன்றும் பரிய
ம்) அலஸ்காத்திரயத்திலுமபோக்குவரத்தாய் வியாபித
திருக்கும் அறிவென்றதாம்.

அ-கை. நனவிறு கஷுப்தியுறின்கைசன்னியம்பிச
காசிகுருமென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு-கவி

வினவிற்பரத்தை யறிவுறுத்தக்கவைத்தபுலன் வி
னையாறியே-நனவிற்கழுத்தி நிலைவரினப்பொருட் டிகழு
ம்நலமாகவே,

க - து சாக்கிரந்தனிலிதுக்கம்வந்துற்றிதன்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள். (பரத்தையறிவுறுத்தற்கு வினவில் அவத்தைபுல
ன்வினையாறியே) பிரமத்தை அறிவுபொருந்துதற்கு எஸ்
விதமென்று நீரீகட்கில் அவத்தைகளில்நின்ற அறிவு அ
வ்வவ்வத்தைகள் மயமாப்பித்தும்செய்கைகளில்கூட

விற்கழுத்தி நிலைவரினப்பொருட்டிகழு நலமாகவே) ஜா
கிரத்தில் கஷுப்தியின்செய்கைவருமாயில் அந்தபிரம
சைசன்னிய நன்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. அக

அ-கை. சிவத்தன்மை இதுவென்றுந்நஸ்வரத்தன்
மையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. துவிதத்தவத்தை களையறிவுற்ற வற்றரிசநி
லேசினனே இவ்வித்திலப்புருடனவற்றவத் துரிய
நிலையேசனே.

க - து. சிவவரியினேத் திருப்பிப்பிரம

பாவனை யறித்துவிசப்பண்பென்றுரைத்தது

இ-ள். (துவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்று இரண்டேவித
அவத்தைகளோப்பொருந்த அறிந்து) (அவற்றுரியநிலை) அ
வைவருக்குரித்தாகிய நிலைகளோப்பெற்றிருந்த) அப்புருட
ன்சிலனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவனருளே (இவ்விதத்
தில்) இந்தவகையில் கண்டகாட்சியைநீக்கி கனவுற்றவ
த்துரியநிலையேசனே) நனவில்அந்தததுரியஅறிவு பொரு
ந்துமாகில் நிலைபெற்றநஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று. அக

அ-கை. மகாவாகியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்
கின்றார்.

கவி. அதிலக்கரிப்பரமதுரியப் பொருட்டுரிய மது
வாகையே புதுவற்றத்தவமலியெனுமுப்பத்தின்
முமபொருளாவதே

க - து. முப்பகமுடிவினின் முத்தப்பொருளாமது
செப்பியகரியாஞ்சுகத்திற்கென்

இ-ள். (அதிலக்கரி) ஜகத்திற்குச் சாட்சியாகவருக்கின்ற
பிரமமும் (மதுரியப்பொருள்) அகரகரியார்த்தமான ஜீ
வசாட்சியாகியகூட. ஸ்வரூபம் (துரியமதுவாகையே) ஏகமா

னபிரமமாகுகையே (புகலுற்ற)வேகமுடிவாகிய மகாவா
த்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வபசியென்னும்)தத்பதம்-தவ
ம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின்-முடிபொருளா
வதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினிற்ற பதத்தினுலேகமா
கியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசீவேஸ்வர வாச்சியநீங்
கிகூடஸ்தபிரமமாகுகலென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொ
ருளாவகென்றார்— (இதம்குகாரணம் சொரூபானந்தர்
அன்னேப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய உப்பதம்-
இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்ப
யிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்
பதனிற்காணக அரு

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரி
யனாமாணக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வ
தைஅருளிச்செய்கின்றார்

உவி. நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியின்பெறக்கருணை-
விதிசூறவேஆமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
னக்கமுறியடிவீழவே

க-து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
அரியமென்றவனு மறைந்துகொழுதது

இ-ள் (நிமலப்பொருள்)சுத்கார்த்தமாகிய பிரமத்தை
சுருதிநெறியிற் ற வேசஞ்சொல்லியமார்த்தப்படிபெற்
துக்கொள்ள(சுருணைநீதிசூறவே கிருபாநீதியாகிய ஆசா
ரியர்அருளிச்செய்யவே(ஆமலப்பொருட்பொறுதல்) சுத்
தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது
(அருமைத்தெனக்கமுறியடிவீழவே) அரியதன்மை பெ
றாதவிண்ணப் ஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிசனில் பா
ணக்கொலிபூத்துசேவிக்க-எ-று அசு

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணுக்கனுக்கு ஆசாரியர்
உளங்களினுள்நுழைபிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு
பூர்ணபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீ
சுவான்- அமரர்க்களப்பரியபதந்புனற்கொடு செய்தபி
ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சசிவரிணனுக்கு
நற்பதப்புனலபி ஷேகமுருவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலுக்கப்பட்டகலை
ஞானங்களினு ளளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீ
சுவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனைஅளித்தருளு
மபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதந்புனற்கொடு)தே
வர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதக
த்தினுலே செய்துஅபிஷேகமேசீஷனுக்கு அபிஷேகஞ்
செய்தருளி-எ-று- அரு

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணுக்க
னுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்திலவைத்தமுதினின் மிச்சினிட்டினிய ப
ரிவோடுமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டேடற்பகைகட
லேசாயவே

க-து. வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணிக்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலேசாய) உடற்பகைகளும் உயி
ர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலபெடாமல்லீங்கும்பொ
ருட்டு (மாதவளப்பொடிக்க வசமெனவிட்டு) பெருமையு
யுந்துல்லியமுமுள்ள விபூதியினுலேகவசந்தரித்ததுபோ
லனகல்முடிந் தேகத்திற்றறித்து(பவளத்திலவைத்தவமு
தினினினிய) தமதுஅதரத்திலவைத்த அமுதினு மிலி

தாதுப(மிச்சில்பரிவோடுமிட்டு) தமதுபரிகலசேஷத்தை
அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-ஆனல்
சீதம்-ஆசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி
நாகம்-பிணி முனிவகுமை, உயிர்ப்பகைகளாவன- காம
ம்குரோதர்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-
வெருளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உ
றக்கம்-கோய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பகைக
ளென்றதனால் உயிர்ப்பகை உட்பகைவருவிக்கப்பட்டது

அ-கை. மாணக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும்
கையேற்று தினசூசெய்வதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. உதகத்துடற்பொரு ளோடுயிர்த்தகைக்கொடுச்சி
மிசையெ'ருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட விருகை
த்தலத்தொழி ருபதமேவவே.

க - து. உடல்பொருளாவி யுதகமோமத்தின்
திடபகந்தலையிற் கைதீக்கைமெய்தென்றது

இ-ள். (உதகத்துடற் பொருளோடுயிர்த்தகைக் கொடுமா
ணக்கனாகிய சசிவரணன் உதகசகிதமாயுடல் பொருளா
விமூன்றையுந். தத்தஞ்செய்யஅதைஆசாரியர்கைக்கொ
னம்(உச்சிமிசையொரு போதோடேபதகைத்தலத்தை
விட)உத்தமாய்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசகிமாய் அழகு
தையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்தநீனசூ
செய்ய(இருகைத்தலத்தொழி ருபதமேவ) சீஷன் தனதி
ருகைகளினாலும் ஆசாரியர் இருதிருவடினையும் பொருந்
தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று.—உடல்பொருளாவி மூ
ன்றையுந் தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலேத்தன்னுதென்

தோன்றிமரணித்தலின்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மே
லபற்றுதலின்றி யிருத்தல்-ஆவி-சிவமன்றிவேறொன்றை
ச்சுட்டுதலின்றி யிருத்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பி
ரமகை உயர்ந்தமெய்த்ஞான நித்தையாலனைத்தும் உ
ணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ் வியந்துடலாவி பொருளை
யுட்சமர்ப்பித்தினை பிலாப்பிரமவானந்தம் - தவக்கிணை
ருடலபி மானந்தைநீர்க்கித் தனத்தின்மேல பற்றுதலின்
றச் - சுயப்பிரகாசச்சிவமலனொன்றைச் சுட்டிடாரவர்ப
த்துதிப்பார் - என்பதனற்காண்க- அள

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தைகையருளி பிரமதுபவமு
றையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி - ஒழியப்புலக்கணுபரிடகப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமம்- விழியைக்கொடுத்துமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளுடவெளியாகவே

க - து. ஊனக்கணன்றென் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருள துபவமுனாயென்றது.

இ-ள். (புலக்கணுழியவுளஞானமம் விழியைக்கொ
டுத்த) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதை
யொழித்து உள்ளேபிரகாசிக்கறியும் பேரறிவாகிய ஞா
னநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபரிடதப் பொருட்
டெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே
உபரிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும்
பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று—அங்
னமாசாரிய ருபகேசிக்கதனம், இங்னனமாணக்க னேற்று
க்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக அ-அ

அ-கை- மாணக்கன் அஸ்தத்தரிசனஞ் செய்து
அனுபவமுனாக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி-நனைவத்துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்ற
விநைநவிலீதியே - மனவர்க்கமற்றவது பல
முற்றிசிற்கனவின் வழியோதுவான்

க - து கண்டல்காணாதவை கரணமடங்கியே
கண்டவறுபவங் கமுறுவனென்றது

இ-ள் (நனைவத்துவக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற)சாக்
கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கிதுரியமுடிவாச முழு
தையும்(இநைநவிலீதியே) ஆசாரியரதுக்கிரகஞ் செய்
தருளிய ஞாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்தியு
கங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அதுபல முற்
றி) அனுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழியோதுவான்)அ
றிவுரித்திசையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்
கினான்-எ-று.

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுணர்க்கின்றார்

கவி-புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமங்கக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடானவெனக்கண்டேன்

க-து. புகலுமீரோழுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகநவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுகொ
ண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சந்திரதியைந்தும் வச
னதியைந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நன
வெனக்கண்டேன்) மனநிறான்குறக்கடி உலாவுகின்றவி
டத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று-யாவை
யுமென்றமையால் பிராணலாயுவையும் அபிமானிவிஸ்வ
னென்றுக்கூட்டிக்கொள்க(இச்சங்குதாரணம்)உற்றநிவே
ழவுளவிருளகன்றதுபோல்- உகயம்வந்தெழ விடுவொளி
யகன்றனவால்- நந்துடலுயிர்ப்பொருளப்படுன்கவர்த்து

நாண்மலர்த்தாளினை நாயினேற்கருளிச் சந்தெனவிகவ
சுக்கிரகரணக்கள் சதூர்க்கெச்ச செலவுகள் கலப்பழிப்
பொன்றித்தெய்துகரிகைமுகர் பதமெனவருளப் பரிபூர
ணமே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனொற்காண்க ()

அ-கை. மேல்ஸ்வந்தரிசனத்தைபுணர்க்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியபுறம்புள புலன்கெடவந்தக்
சரணம்யாவையும்வழங்கிடக் கண்டெனக்கண்டேன்

க - து, நாலுடனாறுநனைவிலிருந்திடக்
காலுதகரணம். உணவைபுறாத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்கெட நிறைவுகொ
ண்டிராநின்ற புறக்கருவிசந்திரதியைந்தும் உகயம்
யாவையும்வழங்கிடக் கண்டெனக்கண்டேன்)ம
னம்புத்தி அகங்காரமசித்தக்கிள்ளைக்குழுலாவுகின்ற இட
த்தை ஸ்வப்பமென்று கண்டறிந்தேன்-எ-று- (உதார
ணம்)அண்டருப்பரமொழுவறிவகன்றதுபோல்- ஆதவனெ
ழவுநிமதியகன்றனவால்- எண்ணெச்சதோறுந்திரிந்தெனே
யறியாகே-எய்க்கெனையாண்டதை சஉனெனா மதிவேக
னைகொள்கனவையிவ் வகன்மெனவிருத்திக்- காமியநா
மதுட்கரணங்களுடனே- பண்டுகலந்தவர்ப்பதென வரு
ளப்பரிபூரணமே பள்ளியெழுந்தருளாயே. சக

அ-கை. மேல்ஸ்வந்தரிசனத்தைபுணர்க்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியதிசையிது

வெணுநபழாநுதி

சரணம்யாவையும்வழங்கிட

கழுத்தியுக்கண்டேன்.

க-து. மழுக்கலாய் மனநிறாய்த்துடங்கிடம்

கழுத்தியுமனைபுஞ்சுபவெனதுரைத்தது.

இ ள் (எண்ணமாயினசுரேது வெணும்படி) ஆனித்தி
மாயிய காலிதுவென்று சொல்லும்படிக்கு மனதிகர
ணர்யாவையுமிருந்துள கமுத்தியுக்கண்டேன்) மனமாயி
யாகியகரணங்கள் யாவையுற்பதைப்பத்து ஆலின்வினை
போலுள்ள கமுத்தியையுக்கரிசித்தேன்-எ-து- ஆவ்பத்
தம்முலப்பிரகிருதி சிவகாரணதேகம்-முகம்பாழெனவுந்
கொள்-க-வடவித் தானதுசாகேபசாகரணையுந் பஞ்சவ
ர்ணங்கலையுக்கண்டுகுளடக்கித் தானணுப்போல விரு
க்கின்றதை ஆவ்பத்தமெனக்காண்ட (உகாரணம்பக்தாட-
னாவையம்பதைப்பறவிருத்திப்-பாரிநுத்திவண்ண மென்ற
ருன்புரிய-ஆக்கமதுருவமகாரணிகென்ன ஆறுநிசு
மூத்தியவ்வியக்கமாமாயை உத்தமவுருத்திர பதமுந்
பிரகிருதினதுடலமுதற்பாழ் சகர்லசுஷணை பத்தியகறி
பிரஞ்ஞ நெனவருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுத்தரு
ளாளே-என்பதனாக்காண்ட. கூஉ

ஆ-கை. மேல்துரியதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்

கவி. எஞ்சலின்றியெனக்காரணமு
மிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலவகுணர்போதமாம்
துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாம்முன்னையுந் குறிக்கிறஞ்சித்தம்
ஆறியாதறிவே துரியமதென்றது.

இ ள். (எஞ்சலின்றியெனக்காரணமும்) குறை வில்லாக
எல்லாத்கத்துவமும் இறந்திருண்டிருந்ததுஞ்சல் இறந்
துஇருண்மயமாகிபகிலெபந்திருக்கின்ற(ஆங்குணர்போ
தமாம்துரியமுங்கண்டேன்) ஆவ்விடக்கிலறிகின்ற ஆயி
வாகியதுரியமுக்கரிசித்தேன்-எ-து- நனவினும் கனவி
லுஞ்சமுத்தியி லுந்நுக்கறியும் ஆறியாகியகாட்சியேதுரி

யமென்பார்உணர்போதமாம்துரியமென்றார் (அதற்குதா
ரணம்- தத்வராயசுவாமிகள் பாம்பாட்டி மனமுதலானக
ரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாரணையானை-நனவினும்
கனவினுஞ்சமுத்தியிலுஞ் நானேதானே நென்றாடாய்
பாமபோ-என்பதனாக்காண்ட. கூஉ

ஆ-கை- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்

துளக்கமற்றனைத்துந்

கரியதாயிருந்திடம்பர

நனவெனக்கண்டேன்

க-து. காட்சியாக்காரணகாரியமெனவெக்கும்

சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம்) காரியவுபாதி யாகியதுவ
குட்சுமகாரண தேகத்திரயமும் நனவுகனவுசமுத்தி ஆ
வஸ்ரதிகையமும்-விச்வ-தைசுத-பிரஞ்ய-ஆபிமாஸி-
நிரையமும்-ஆகிய இவைகளைசக்சர்க்கவாக்கியத்தால்வே
றுசெய்து மெல்சேடித்து நின்ற ஆறிவுந்நுளக்க மற்ற
னேத்தும்) ஓரகைவுமின்றிமுன்சொல்லியவனைத்திற்கும்
(கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியா
கிருத்தஇடத்தைப்பரசாக்கிரமாக கரிசித்தேன்-எ-து-
(உகாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிவெல்லாம்- வேறு
செய்தறிவிராட்டிருடனையெனவும்- கரியதுவாக நின்றன்
னைவமுமுதும்-கழன்றன சக்சர்க்கவாக்கிய மதனூல்-து
ரிபமதனையறிதொம்பதமகேசர்-சொல்லுமுற்பூரணசோ
திபிலென்னேப் பரநனவிற காமணியெனவருளப்- பரிபூ
ரணனே பள்ளியெழுத்தருளாயே-என்பதனாக்காண்ட.

அ-கை. மேல்பரசுவந்ததை புரைக்கின்றார்.

கவி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரகன்
வெணுமடி புணர்ந்தேன்

க-து. பரகனவதனீம் பருத்துணர்கனையும்
கிரமுறுவதுபர கனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து குழந்திரா நின்றந்
னனில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே)
ஆறிகின்றஅறிவாகியுனையே (உணர்ந்தமற்றதுபரகன்
வெணும்படியுணர்ந்தேன்) அறிவுற்றிருந்ததைப் பரகன்
வாகத்தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுஞ் சூ
ருஞானமுஞ்ஞேபமும் - கண்டனென்னிலிராசசுமாயை
மேலொழிதீழ்பக்கம் விரவியபின் முன்விரிவுறு மலைப
வமாயினவெல்லாம் சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுகாண்-
ச சசிவகாலபரன்கனவிதுவே- பாலுயர் காரண வுபாதி
யென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அ-கை. மேல்பரசுபுத்தியைபுரைக்கின்றார்.

கவி. சான்றசாக்கியமிறந்திடல்
தானிருந்தமையும்
மோன்றிடாவிடம்பரசமுத்தி
யுணந்துணர்ந்தேன்.

க-து. சாக்கிரமுதலாய்தகன்னுணர்வீனையும்
• நோக்கிடாதகல்பர கமுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்ற) யாவைக்குமோனாகச்சேஷித்து நி
ன்ற சாட்சியம் (சாக்கியம்) அஞ்ஞானங்களைக் கடந்
துநின்றசாக்கியமும் (இறந்திய) அத்தமிழ்து உபச
பரமாயிய தானிருந்தமையும் தானிருக்கின்றதையும்

விடாவிடம் பரசமுத்தியதெனத் துணர்ந்தேன்) அறி
யாத இடத்தைப் பரசமுத்திபாக தரிசித்தேன்-எ-று.
(இதன்பதசாரம்) தானேதானு யகண்டபரிபூரணமாடி
சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு
ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதந்தோலைய
விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கினோமென்றவா
தனையான அஞ்ஞானமுந் கடந்த உணர்வென்பார் சா
க்கியமென்றும் சிதாபர்சத்துவம் அத்தமிழ்து கடந்த
சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென்
பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுணா
ர்வு முத்தித்திசையில் பேறறிவுமாகியதென்பார் - தா
னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம்
பாடுமென்பார் - பரசமுத்தியென்றங்குறிஞர். (இதந்
குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வீணையற நுகர்வுறுவீடை
ய நோக்குமிந்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே தாக்
கியவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினைக் கடத்து
ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமிழ்து நின்
றொளிருந் தற்சருபமுமுப சமித்துனிலொன்றத்-துக்
கினனே சுருபானந்தச் சடரோ சுந்தரனேபள்ளியெழு
ந்தருளாயே • என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற
ருளி - எழில்பரசமுத்திகார னுறியற்றதுவாம்-அறித
மதிது வஹர்லட்சணையதனால் ஆசறுகொல்லுறு பா
ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபுகவதுபோக்கடமன்றிப்
போதமுமமுந்-குமவ்விபாகிருதமிழகல்-பதியுடல் சதா
வே பரசுத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனுற்காண்க.

அ கை. மேல் பரதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கவி. மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபர
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

ச - து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்

தோன்றிடாவிடம் பரதுரியமென்றுரைத்தது

இ-ள். “மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்,, இறந்த
தென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் “மரித்திடந்தனி
லே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேனின்றி “தெரிந்த
போதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே “அதுபரது
ரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தற்பதமாகிய துரியமென்ற
றிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாற்பரியம்) தற்போத இழி
ப்பிலேயின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமா
கியமிண்டு மிறந்துளவிடமானந்தாதீதமென்பார், மரு
த்ததென்றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்
றும் - அஃதிலிலவசமுற்று அதுதானென்பது நான
துவென்பது மற்றது தானேதானாவதென்பார் தெரி
ந்தபோதமேயதுபரதுரியமென்றுங்கூறினார். எடு

அ கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
என்னையாண்டவனே
மறையினந்தற்பதப்பொரு
ணனவெனமதித்தேன்.

ச - து. முப்பதமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொரு ணனவென நாடியுரைத்தது.

இ-ள். “இறையெனும்பொருட்டுரியமே,, யாதுக்கு
பொருள்வதெனும்பொருட்டுரியமே,, யாதுக்கு

னையாண்டவனே அடியேனே, அடிமை காண்டாண்ட
ருளும்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுங்கு
ருநாத மறையினந்தற்பதப் பொருணனவென மதித்
தேன் வேதமுடிவாகிய சுத்தத்தார்த்தமே குருசாக்கி
ரமாக நிச்சயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர
மமே குருவென்பார் இறைபெனும் பொருட்டுரியமே
யென்னையாண்டவனேயென்றுகூறினார். “உதாரணம்,
அருவமுருருவமுமாகியபொருளே அதீதமென்றருளி
ய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதுபரம் விசிட்ட
வாக்கியவதால்-பொருவிஸ்கிற்சொலிதைதற்பதப்பொ
ருளதுவாம் இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே-எழிவி
ருபூரணத் தியல்குருநனவில்-பரமுரவெனநெழுபவம்
அத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ
ன்பதனாக்காண்க.

சு-அ

அ கை. மேல்குருஸ்வந்தத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணதோயாய்வக்
கனவதுங்கண்டேன்.

ச - து. தாமுயிர்யாவையுந் தானாய்கிறபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென்றுரைத்தது.

இ-ள். “பண்டை,, பூருவந்தோற்றுவின்ற விச்சுவ
ம் உலகாதிகளினது “வாதனை,, துன்பமாகின்ற பழு
துபோய் குற்றநீங்கி ‘முழுதும்,, அசேஷமும் கண்ட
புடியைப்போலறிவுற்று நின்ற கண்ணதோய. இட
மயாகின்ற கனவதுங்கண்டேன், குருஸ்வந்தத்த

யுந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதி கழன்று விளங்
கானின்ற தத்ஸ்வரூபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணிய
தென்பார் புண்டைவிச்சவலாதனைப் பழுதுடோயெ
ன்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற
அறிவு ஆடியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்
டகண்ணதேயாயவக் கனவென்றுங்கூறினர் உதார
ணம் மலமறுகுருபதகனவினின்மருவு மாசுறுமாணவ
சாத்திகமதனால் உலகமோ மிபிருந்தன்மாத்திரபரமா
உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியப
ரமமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடி
யவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரி
பூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனால் கா
ண்க.

கக

அ கை. மேல்குருசுழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கவி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - னு. கட்டமிலாதறி மண்ணினு லொன்றும்
சுட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாக காட்சி யா
வையும் கண்டறிக்கின்றநாகிய அசேஷமும் அக்கணுங்
கரைந்து அந்தப்பாவையுங் கரைவுற்று மாட்சியாகி
யவகோசரம் மணவாக்குகளாலறியவொண்ணாதபெரு
மையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்த ரூனியமாக
நிமிந்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனோரி
வனுப் அக்காவமிக்காமல் நோக்கிக்கண்டதென்பார்.

மக

காட்சியாவையுங்கண்ணதாவென்றும் உபாதிக்களைநீக்கி
ஒருவனைநோக்கலென்பார் அக்கணுங்கரைந்தென்று
ம் ஆதியந்தரூனியமா யளவிடப்படாதகாய் ஞானான
ந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அகோசர முறக்க
மாய் மதித்தேனென்றுங்கூறினர். இதற்குதாரணம்
புள்ளியெழுச்சி சீரணிகதஜகர்லட்சணையதனால் செ
சுமுழுதுண்டதோர் செருக்கறமிகவே எர்குருசுழுப்
தியிலிருந்துபசாந்தம் இருபதப்பொருளுமொன்றுக்கி
கின்றொளி ஒருகடலுபிரமியொன்பமுழுதும் ஒன்
றுமுப்பாழுமாயி ருந்திடமுதவாய் பாரியல்சமைவுநற்
பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனை பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனால்காண்க ஜஹதஜகர்லட்சணையென்
பது விட்டுவிடாதலட்சணை இஃதை மூன்றாவதுபாழெ
னவறிக.

ந

அ கை. மேல்குருசுழியத்தைபுரைக்கின்றார்.

கவி. அருத்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனின்
இருந்தவாறறிவித்தவா
றெங்ஙன மிசைக்கேன்.

க - னு. சுருதிமுடியுறை வவாறுபவமாம்
குருவருள்கோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். “அருத்தவ, அரியதவமயமாகிய குருமூர்
த்தியே ‘மறைக்கந்தமா மகோசரந்தனில், வேதத்தி
னந்தமா யறியவொண்ணாத விவரந்தனில் நீயிருந்த
வாறு, தேவரீரிருக்கின்ற விவரப்பினை அறிவித்தவா
றெங்ஙன மிசைக்கேன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்
தரியாயத்தை எவ்விதமாகச்சொல்லுவேன் - எ - று,

அனைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதன்னைத்தன்
 னிடத்துத் தானாயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனும்
 பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார், அருந்த
 வாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாமூங்க
 டந்த சூன்யமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசுரந்தநி
 லென்றும் - துரியசம்பூரணமெளனனந்த ஸ்வாதுபூதி
 யை விழியாலறிவித்ததென்பார் நியிருந்தவாறறிவித்
 தவா நெங்ஙனமிசைக்கே எனென்றுங்கூறினார். இவை
 யனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ராக

கவி. எம்பிரானிடந்தொறு
 மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
 தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
 சாற்றுமாறறியேன்.

க - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
 செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவு
 ளே 'எம்பிரான், எமகிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந்
 தொறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவ
 துவாய், அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அகுவதுவாய்
 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்
 டினை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறி
 கின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி மூன்றை
 யுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசி கோ
 த்தமனை யென்பார், எம்பிரானென்றும் - ஜீவசாக்
 ராதி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்
 தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் அதற்
 கதற்குரிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவா

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானாய் விளங்குவ
 கை யுரைப்பது வாங்மான சகோசுரமென்பார் நட
 ஞ்செயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினார்

அ கை, மேல்சீடனது விண்ணப்பம் அருளிச்
 செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
 மாறுளவெனினும்
 பாவியேனதுதானுமூன்
 னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியோ டெல்லாம்
 உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குரியாய் நின்ற ஐயனே
 அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை
 செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற நென்ற
 லும் பாவியேன் வேறுகப்பாவிக்கின்றிலேன் அதுதா
 னுமூன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப்
 பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு
 ளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியைஅதுக்கி
 ரகஞ்செய்ததற்குச்சென்குருதெகூணசெய்வதியல்பெ
 ன்றார்அடியேன்செய்கைமாறுளவெனினுமென்றும் உ.
 டல்பொருளாவிமூன்றும்அடிமைகொண்டவன்றேகை
 க்கொண்டபின்பு தனக்கோர்கதந்தரமின்றென்பார்பா
 வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டே யென்று
 கூறினார்.

ராக

கவி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
 யுள்ளளவுநின்னடியார்க்
 கேவல்செய்வவதேயன்றி
 மற்றொன்றுமாறறியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் நேசிப்ப தல்லது
மன்னுகைமாறுவே நிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவ
ல்செய்து அடியேனதுதேகமுள்ளவருந்தேவரீர்திருவ
டியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்வதேயன்றிம
ற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்ற தேய
ல்லது வேறொன்றுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்-எ-று
இதற்குதாரணம் சூதகிதை)பரம்பொருடானார் தேசி
கர்தமக்குப்பணிசெய்வோர்பணிசெய்யும்யோகி அரன்
றிருமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வ
மிங்கென்னால் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொருதுவன்
ருட்பணிசெய்வோர்பதங்கொள்கிரகத்தில்திருந்தவை
த்துவப்பேண்யலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செ
ய்யேன் என்பதனாற் காண்க.

ராசு

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்வெனின் றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறினேற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுநேவேனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநதத்தையும் (இறவி லெப்பதமும்
பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்
டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டு
கின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநதம் வருமாகில்
(என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதா
தவேண்வென்-எ-று. பிறவியென்றதைஇரண்டிடத்தா
ங்கூட்டுக,

நாடு

அ - கை, மேல்மாணாக்கன் ஆராமையை அருளி
ச்செய்கின்றார்

கவி. என்றுபலகால்கிழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென் னையினியான்
நின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பிடுகுடுகெஞ்சருகியே.

க - து. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றெழுதனென்றது

இ - ள். (அவனவன்பின்னொடுகெஞ்சருகி) அந்தச்ச
சிவரணன் அன்பிடுகுடும் அனலைக்கண்டநவரீதம்போ
லமனதிகி (பலகால்கிழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்தி
ரமாகவணங்கிவிழுவான் எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும்
வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னை யென்ற
மும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னை யிருக்கி
ன்றதென்று கண்ணிரோடும்படி அழுதுபுலம்புவான்
நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலி அத்தனாகநின்று
கொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான்
எ - று.

ராசு

அ - கை. மேல் குருகடாகூவல்லபம் புகழ்ந்த
ருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஏட்டிலறியின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
கிட்டிலுறைவானையினியிடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

க - து. பிறவாகெறிபெருமையெய்யம்பொருது தென்றது

இறவாப்பெருமையையியம்பொருது தென்றது
இ - ள். (ஏட்டிலறியின்றி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று
(இறைதன்னிலறியின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்
தோடுதானே [விட்டிலுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த
மோகூவிட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ண
னை (இனிவிடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோகூ
த்தைப்பெறுவா நென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடு
த்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று.

ஈள

அ - கை, சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதிர்
யைக் கூறுகின்றார்,

கவி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க - து, நரகம்விட்டிவன் முன்னோர்நரகவாழ்வுற்றன
பிரமஞானத்திற் பெருமையாலென்றது.

இ - ள். (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்) கொ
டுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்த
விலன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சை
வலியால் பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தி
னது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அ
டையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேலுலகமே) எல்லவரு
ம்நரகக்கரையிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்
திருத்துவாழ்கின்றனர் எ-று.

ஈஅ

அ - கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அரு
ளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தேவருமனித்தருமிவன்றெழில்வியந்
தவே. துரைசெயத்தகுவதோ
ங்கூட்டு. மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்
தேவல்செயமுந்துறுவரே

க - து. பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கண்
ர்திருத்துமூர்களுரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள். (இவன்றெழியில் வியந்து மூவரும் விளம்ப
முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிவின
தருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்
லமுடியாது தேவருமனித்தருமுரைசெயத் தகுவதோ
தேவர்களாலுமனிதர்களாலுமவியந்து சொல்லமுடியு
மா இவனதேவல், செயமுந்துறுவரே சசிவர்ணனுக்கு
பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குளனக்குமூந்தவென
க்குமூந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள்-எ-று. ஈகூ

அ - கை, மேல் ஞானவானது பெருமையை அ
ருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஞானியைநான்சுரனெனாதொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால்
மேனியதுகொண்டதனைநல்கவரு
மென்றறையும்வேதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன்ஞானிரளென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள். (ஞானியைநான் சுரனெனாதொழிக) பரஞா
னிகளை மனிதனென்றுந்தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்
ற சொற்களைநீக்குக்-அஃதேனெனில்ஞாலமுயநாதன
ருளால் உலகங்கடத்தேதும்பொருட்டு (பரமே தமது
காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டதனைநல்கவரு
மென்று (மரவிடவுரு வமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்
மைக்கெடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையும்வே
தாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று. (இதற்குதார

அச

சசிவர்ணபேர்தம்,

ணம்-குதகீதை)கனவினிநிற்ககாணுங்காட்சிபேர்த்சக
த்தைக் காணுமெய்ஞானிகடம்மைமனுடனே வன்றித்
தேவனென்றேணனுமனநினைவிருத்தியைமாற்றிஇனை
யனபரம சிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழிந் தருளி
னனென்-றனையவை நினைப் போருத்தமரல்லோ ராடி-
யைநோக்குமந்தகரேஎன்றும்(பாடுதுறை)முகுந்தனு
நாலுமுகந்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்த
டியார்தொழவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற
றிலேனே என்பதறற்காண்க.

நாய

ச சி வ ர் ண ப் பே ர த ம்.

மு ற் றி ற் அ.

(எ
கடு
ங்சுட

மந்த